

Brusel 15. března 2022
(OR. en)

7226/22

Interinstitucionální spis:
2021/0214(COD)

ECOFIN 229
ENV 232
CLIMA 113
UD 57
FISC 74

VÝSLEDEK JEDNÁNÍ

Odesílatel:	Generální sekretariát Rady
Příjemce:	Delegace
Předmět:	Návrh nařízení Evropského parlamentu a Rady, kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích – <i>obecný přístup</i>

Delegace naleznou v příloze znění návrhu nařízení po jeho projednání Radou pro hospodářské a finanční věci dne 15. března 2022.

NÁVRH

NAŘÍZENÍ EVROPSKÉHO PARLAMENTU A RADY,

kterým se zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÝ PARLAMENT A RADA EVROPSKÉ UNIE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie, a zejména na čl. 192 odst. 1 této smlouvy,

s ohledem na návrh Evropské komise,

po postoupení návrhu legislativního aktu vnitrostátním parlamentům,

s ohledem na stanovisko Evropského hospodářského a sociálního výboru¹,

s ohledem na stanovisko Výboru regionů²,

v souladu s řádným legislativním postupem,

vzhledem k těmto důvodům:

¹ Úř. věst. C, , s. . [Úřad pro publikace: vložte číslo stanoviska]

² Úř. věst. C, , s. . [Úřad pro publikace: vložte číslo stanoviska]

- (1) Ve svém sdělení o Zelené dohodě pro Evropu³ Komise vytyčila novou strategii růstu, jejímž cílem je transformovat Unii na spravedlivou a prosperující společnost s moderní a konkurenceschopnou ekonomikou efektivně využívající zdroje, která v roce 2050 nebude produkovat žádné čisté emise (emise po odečtení pohlcených emisí) skleníkových plynů a ve které bude hospodářský růst oddělen od využívání zdrojů. Dalším cílem Zelené dohody pro Evropu je chránit, zachovávat a posilovat přírodní kapitál EU a chránit zdraví a blahobyt občanů před environmentálními riziky a dopady. Tato transformace musí současně být spravedlivá a inkluzivní, aby nikdo nezůstal opomenut. Komise ve svém Akčním plánu EU: Vstřícnému znečištění ovzduší, vod a půdy⁴ rovněž oznámila, že bude prosazovat relevantní nástroje a pobídky k lepšímu provádění zásady „znečišťovatel platí“ vymezené v čl. 191 odst. 2 Smlouvy o fungování Evropské unie (SFEU) a k postupnému ukončení činností probíhajících ve smyslu „znečišťování zdarma“ s cílem maximalizovat synergie mezi snižováním emisí uhlíku a cílem nulového znečištění.
- (2) Pařížská dohoda⁵ přijatá v prosinci roku 2015 v rámci Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu (UNFCCC) vstoupila v platnost v listopadu roku 2016. V článku 2 Pařížské dohody se její smluvní strany zavázaly, že udrží nárůst průměrné globální teploty výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a budou usilovat o to, aby nárůst teploty nepřekročil hranici 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí.
- (3) Jádrem Zelené dohody pro Evropu je řešení klimatických problémů a dalších problémů souvisejících se životním prostředím a dosažení cílů Pařížské dohody. S ohledem na velmi závažné dopady pandemie COVID-19 na zdraví a hospodářský blahobyt občanů Unie hodnota Zelené dohody pro Evropu jenom vzrostla.

³ Sdělení Komise ze dne 11. prosince 2019 o Zelené dohodě pro Evropu (COM(2019) 640 final).

⁴ Sdělení Komise ze dne 12. května 2021, Cesta ke zdravé planetě pro všechny (COM(2021) 400).

⁵ Úř. věst. L 282, 19.10.2016, s. 4.

- (4) Unie se zavázala snížit do roku 2030 emise skleníkových plynů v celém svém hospodářství nejméně o 55 % oproti stavu v roce 1990, jak je uvedeno ve zprávě o aktualizaci vnitrostátně stanoveného příspěvku Evropské unie a jejích členských států předložené sekretariátu UNFCCC jménem Evropské unie a jejích členských států⁶.
- (5) Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119⁷ zakotvilo v právním řádu cíl dosažení klimatické neutrality v celém hospodářství do roku 2050. Uvedené nařízení rovněž stanoví závazný závazek Unie snížit emise skleníkových plynů do roku 2030 alespoň o 55 % oproti stavu v roce 1990.
- (6) Zvláštní zpráva Mezivládního panelu pro změnu klimatu (IPCC) o dopadech globálního oteplení o 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a o souvisejících plánech pro snižování celosvětových emisí skleníkových plynů⁸ poskytuje pevný vědecký základ pro boj proti změně klimatu a dokládá potřebu posílit opatření v této oblasti. Tato zpráva potvrzuje, že má-li se snížit pravděpodobnost výskytu extrémních povětrnostních jevů, je třeba bezodkladně snížit emise skleníkových plynů, a že nárůst celosvětové teploty v rámci změny klimatu nesmí přesáhnout hranici 1,5 °C. Příspěvek pracovní skupiny I k šesté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu⁹ připomíná, že změna klimatu již ovlivňuje každý region na Zemi, a předpokládá, že v nadcházejících desetiletích bude změna klimatu ve všech regionech výraznější. Tato zpráva zdůrazňuje, že pokud nedojde k okamžitému, rychlému a rozsáhlému snížení emisí skleníkových plynů, omezit oteplování o téměř 1,5 °C nebo dokonce o 2 °C nebude možné.

⁶ [Rada](#) Evropské unie ST/14222/1/20/REV1.

⁷ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

⁸ Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), 2018: Globální oteplení o 1,5 °C – Zvláštní zpráva IPCC o dopadech globálního oteplení o 1,5 °C ve srovnání s úrovní před průmyslovou revolucí a o souvisejících plánech pro snižování celosvětových emisí skleníkových plynů v kontextu posilování celosvětové reakce na hrozbu změny klimatu, udržitelného rozvoje a úsilí o vymýcení chudoby [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, H.-O. Pörtner, D. Roberts, J. Skea, P.R. Shukla, A. Pirani, W. Moufouma-Okia, C. Péan, R. Pidcock, S. Connors, J.B.R. Matthews, Y. Chen, X. Zhou, M.I. Gomis, E. Lonnoy, T. Maycock, M. Tignor, a T. Waterfield (eds.)].

⁹ Mezivládní panel pro změnu klimatu (IPCC), 2021: Změna klimatu 2021: Fyzikální základy. Příspěvek Pracovní skupiny I k Šesté hodnotící zprávě Mezivládního panelu pro změnu klimatu [Masson-Delmotte, V., P. Zhai, A. Pirani, S. L. Connors, C. Péan, S. Berger, N. Caud, Y. Chen, L. Goldfarb, M. I. Gomis, M. Huang, K. Leitzell, E. Lonnoy, J.B.R. Matthews, T. K. Maycock, T. Waterfield, O. Yelekçi, R. Yu a B. Zhou (eds.)]

- (7) Unie provádí ambiciózní politiku v oblasti klimatu a zavedla regulační rámec pro dosažení svého cíle v oblasti snižování emisí skleníkových plynů do roku 2030. Právní předpisy provádějící tento cíl zahrnují mimo jiné směrnici Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, kterou se zavádí systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii (EU ETS) a jednotná cenová politika u emisí skleníkových plynů na úrovni Unie pro energeticky náročná odvětví a pododvětví, nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842¹⁰, které zavádí vnitrostátní cíle pro snížení emisí skleníkových plynů do roku 2030, a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841¹¹, které členským státům ukládá, aby vyvážily emise skleníkových plynů vznikající při využívání půdy pohlcováním emisí z atmosféry.
- (8) Pokud významný počet mezinárodních partnerů Unie zastává politický přístup, v jehož důsledku nejsou jejich cíle v oblasti klimatu stejné jako v Unii, existuje riziko úniku uhlíku. K úniku uhlíku dojde, pokud by podniky v některých průmyslových odvětvích nebo pododvětvích kvůli nákladům souvisejícím s politickými opatřeními v oblasti klimatu přesunuly výrobu do jiných zemí nebo pokud by dovozy z těchto zemí nahradily podobné výrobky, jejichž výroba je však spojena s nižšími emisemi skleníkových plynů. To by mohlo vést k celosvětovému nárůstu celkových emisí, což by ohrozilo snížení emisí skleníkových plynů, kterého je třeba nutně dosáhnout, má-li svět udržet průměrnou globální teplotu výrazně pod hranicí 2 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí a usilovat o omezení tohoto nárůstu na 1,5 °C oproti hodnotám před průmyslovou revolucí.

¹⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/842 ze dne 30. května 2018 o závazném každoročním snižování emisí skleníkových plynů členskými státy v období 2021–2030 přispívajícím k opatřením v oblasti klimatu za účelem splnění závazků podle Pařížské dohody a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 26).

¹¹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/841 ze dne 30. května 2018 o zahrnutí emisí skleníkových plynů a jejich pohlcování v důsledku využívání půdy, změn ve využívání půdy a lesnictví do rámce politiky v oblasti klimatu a energetiky do roku 2030 a o změně nařízení (EU) č. 525/2013 a rozhodnutí č. 529/2013/EU (Úř. věst. L 156, 19.6.2018, s. 1).

- (9) Iniciativa pro zavedení mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích (CBAM) je součástí balíčku „Fit for 55“. Uvedený mechanismus má sloužit jako základní prvek souboru nástrojů EU pro splnění cíle dosažení klimatické neutrality Unie do roku 2050 v souladu s Pařížskou dohodou, a to tak, že bude řešit rizika úniku uhlíku vyplývající z navýšení cílů Unie v oblasti klimatu.
- (10) Stávajícími mechanismy, které mají řešit riziko úniku uhlíku v odvětvích nebo pododvětvích, v nichž únik uhlíku hrozí, jsou přechodné přidělování bezplatných povolenek v rámci systému EU ETS, kterými jsou kompenzovány nepřímé náklady vynaložené na náklady spojené s emisemi skleníkových plynů promítnuté do cen elektřiny, jak je stanoveno v čl. 10a odst. 6, resp. článku 10b směrnice 2003/87/ES. Přidělování bezplatných povolenek v rámci systému EU ETS však oproti plnému obchodování s povolenkami formou dražby oslabuje cenový signál, který systém vysílá vůči zařízením, která jsou jejich příjemci, a ovlivňuje tak motivaci k investicím do dalšího snižování emisí.
- (11) Cílem mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích je nahradit tyto stávající mechanismy jiným přístupem k řešení rizika úniku uhlíku, který by zajišťoval, že se na dovozy i na domácí výrobky bude vztahovat stejný systém pro stanovení ceny uhlíku. Aby byl zajištěn plynulý přechod ze stávajícího systému bezplatných povolenek na mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích, měl by být uvedený mechanismus zaváděn postupně při současném postupném ukončování přidělování bezplatných povolenek v odvětvích, na něž se mechanismus vztahuje. Přechodné používání bezplatně přidělovaných povolenek EU ETS v kombinaci s mechanismem uhlíkového vyrovnání na hranicích by v žádném případě nemělo vést k tomu, že se zbožím Unie bude zacházeno příznivěji než se zbožím dovezeným na celní území Unie.
- (12) I když cílem mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích je zabránit riziku úniku uhlíku, toto nařízení by rovněž stimulovalo výrobce ze třetích zemí, aby používali technologie, které jsou účinnější z hlediska snižování emisí skleníkových plynů, a produkovali tak méně emisí.

- (13) Mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích by měl jakožto nástroj sloužící k zamezení úniku uhlíku a snížení emisí skleníkových plynů zajistit, aby dovážené produkty podléhaly regulačnímu systému, který uplatňuje stejné uhlíkové náklady jako náklady, které by byly jinak hrazeny v rámci systému EU ETS. Mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích je klimatické opatření, které by mělo bránit riziku úniku uhlíku a napomáhat k plnění navýšených cílů Unie v oblasti zmírňování změny klimatu a zároveň zajistit soulad s pravidly Světové obchodní organizace.
- (14) Toto nařízení by se mělo vztahovat na zboží dovezené na celní území Unie ze třetích zemí, kromě případů, kdy se na výrobu takového zboží již vztahuje systém EU ETS, který se tudíž vztahuje na třetí země nebo území, nebo systém pro stanovení ceny uhlíku, který je plně provázán se systémem EU ETS.
- (15) Aby bylo možné v případě budoucích dohod vyloučit z mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích třetí země nebo území plně začleněné do systému EU ETS nebo s tímto systémem provázané, měla by být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty v souladu s článkem 290 SFEU, pokud jde o změny seznamu zemí uvedeného v příloze II. Tyto třetí země nebo území by měly být naopak ze seznamu v příloze II vyřazeny a mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích by se na ně měl vztahovat, pokud není zboží vyvážené do Unie z jejich strany fakticky zatíženo cenou splatnou v rámci systému pro obchodování s emisemi.
- (16) Aby se zabránilo riziku úniku uhlíku v zařízeních na moři, mělo by se toto nařízení vztahovat na zboží nebo zušlechtěné výrobky z tohoto zboží, které jsou výsledkem aktivního zušlecht'ovacího styku a jsou dopraveny na umělý ostrov, pevné nebo plovoucí zařízení, nebo na jakoukoli jinou strukturu na kontinentálním šelfu nebo ve výlučné ekonomické zóně členského státu, které sousedí s celním územím Unie. Komisi by měly být svěřeny prováděcí pravomoci ke stanovení podrobných podmínek pro uplatňování mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích na takové zboží v daných případech.

- (17) Emise skleníkových plynů, které mají být regulovány pomocí mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích, by měly odpovídat emisím skleníkových plynů, na něž se vztahuje příloha I směrnice 2003/87/ES o vytvoření systému EU ETS, a to emisím oxidu uhličitého (CO₂), případně oxidu dusného (N₂O) a zcela fluorovaných uhlovodíků (PFC). Mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích by se měl nejprve vztahovat na přímé emise těchto skleníkových plynů vyprodukované od okamžiku výroby zboží až do doby jeho dovozu na celní území Unie, a po uplynutí přechodného období a po dalším posouzení i na nepřímé emise, aby tak odrážel oblast působnosti systému EU ETS.
- (18) Společným cílem systému EU ETS a mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích je stanovit cenu emisí skleníkových plynů produkovaných ve stejných odvětvích a v souvislosti se stejným zbožím pomocí zvláštních povolenek nebo certifikátů. Oba systémy mají regulační povahu a jsou odůvodněny potřebou omezit emise skleníkových plynů v souladu se závazným environmentálním cílem stanoveným v právních předpisech Unie¹² snížit do roku 2030 čisté emise skleníkových plynů v Unii alespoň o 55 % oproti stavu v roce 1990 a do roku 2050 dosáhnout klimatické neutrality v celém hospodářství.
- (19) Avšak zatímco systém EU ETS stanoví absolutní strop pro emise skleníkových plynů produkované při činnostech, na něž se tento systém vztahuje, a umožňuje s povolenkami obchodovat („obchodní systém stanovující stropy emisí“), v rámci mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích by neměla být stanovena množstevní omezení pro dovoz, aby bylo zajištěno, že nedojde k omezení obchodních toků. Systém EU ETS se kromě toho vztahuje na zařízení se sídlem v Unii, kdežto mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích by se měl vztahovat na některé zboží dovážené na celní území Unie.

¹² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2021/1119 ze dne 30. června 2021, kterým se stanoví rámec pro dosažení klimatické neutrality a mění nařízení (EU) 2018/1999 (evropský právní rámec pro klima) (Úř. věst. L 243, 9.7.2021, s. 1).

- (20) Systém mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích má v porovnání se systémem EU ETS určité specifické rysy, včetně výpočtu ceny certifikátů CBAM, možností s uvedenými certifikáty obchodovat a jejich platnosti v průběhu času. Důvodem je potřeba zachovat účinnost mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích jakožto dlouhodobého opatření zamezujícího úniku uhlíku a zajistit, aby správa systému nebyla nepřiměřeně zatěžující, pokud jde o povinnosti uložené hospodářským subjektům a zdroje vynakládané na tuto správu, a zároveň zachovat stejnou míru flexibility, která je k dispozici hospodářským subjektům v rámci systému EU ETS.
- (21) Aby byla zachována účinnost mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích jakožto opatření zamezujícího úniku uhlíku, musí uvedený mechanismus co nejvěrněji odrážet cenu v rámci systému EU ETS. Zatímco na trhu systému EU ETS se cena povolenek uvolněných na trh stanoví prostřednictvím dražeb, cena certifikátů CBAM by měla přiměřeně odrážet cenu dosaženou v dražbách na základě průměrných hodnot počítaných jednou týdně. Tyto průměrné týdenní ceny věrně odrážejí cenové výkyvy v rámci systému EU ETS a poskytují dovozcům přiměřenou možnost využít změn cen v systému EU ETS, zároveň však zajistí, že správní orgány budou stále schopny systém spravovat.

- (22) V rámci systému EU ETS určuje celkový počet vydaných emisních povolenek („strop“) jejich nabídku a poskytuje jistotu ohledně maximálních emisí skleníkových plynů. Cena uhlíku se určí na základě rovnováhy mezi touto nabídkou a poptávkou na trhu. Aby existoval cenový stimul, musí být povolenek na trhu omezené množství. Jelikož není záměrem stanovit strop pro počet certifikátů CBAM, které jsou k dispozici dovozcům, pak by se v případě, že by dovozci měli možnost převést uvedené certifikáty do následujícího období a obchodovat s nimi, mohlo stát, že by cena těchto certifikátů již neodrážela vývoj ceny v rámci systému EU ETS. To by oslabilo motivaci ke snižování emisí uhlíku ve vzájemném vztahu mezi domácím a dováženým zbožím, podpořilo únik uhlíku a narušilo celkový klimatický cíl mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích. Mohlo by to rovněž vést k tomu, že by hospodářské subjekty z různých zemí platily různé ceny. Omezení možnosti obchodovat s certifikáty CBAM a převést je do následujícího období je tudíž odůvodněno potřebou zabránit narušení účinnosti mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích a ohrožení jeho klimatického cíle a zajistit rovné zacházení s hospodářskými subjekty z různých zemí. Aby však dovozci měli i nadále možnost optimalizovat své náklady, mělo by toto nařízení počítat se systémem, v jehož rámci mohou správní orgány odkoupit od dovozců určité množství nadbytečných certifikátů. Toto množství je stanoveno tak, aby dovozci měli přiměřenou možnost optimálně ovlivnit své náklady po dobu platnosti certifikátů a zároveň byl zachován celkový účinek přenosu cen, čímž bude zajištěno dodržení environmentálního cíle opatření.
- (23) Jelikož se mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích vztahuje na zboží dovážené na celní území Unie, a nikoli na zařízení, bylo by nezbytné provést v režimu uvedeného mechanismu i určité úpravy a zjednodušení. Jedním z těchto zjednodušení by měl být deklarativní systém, v jehož rámci by byli dovozci povinni vykázat celkové ověřené emise skleníkových plynů obsažené ve zboží dovezeném v daném kalendářním roce. Měl by být rovněž použit jiný harmonogram než u cyklu dodržování požadavků systému EU ETS, aby se zabránilo případným nesnázím vyplývajícím ze souběhu povinností uložených akreditovaným ověřovatelům na základě tohoto nařízení a systému EU ETS.

- (24) Pokud jde o sankce, členské státy by měly ukládat pokuty za porušení tohoto nařízení a zajistit jejich vymáhání. Jejich výše by se měla shodovat s výší pokut, které jsou v současné době v Unii ukládány za porušení ustanovení o systému EU ETS podle čl. 16 odst. 3 a 4 směrnice 2003/87/ES. Pokud je však zboží uvedené do Unie jinou osobou než schváleným deklarantem mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích, aniž by splnila povinnosti stanovené v tomto nařízení, měla by být výše těchto sankcí vyšší, aby byla účinná a odrazující. Uplatňováním sankcí podle tohoto nařízení není dotčeno uplatňování sankcí, které mohou být uloženy podle unijních nebo vnitrostátních právních předpisů za porušení jiných příslušných povinností, zejména pokud jde o celní pravidla.
- (25) Systém EU ETS se vztahuje na některé výrobní procesy a činnosti, kdežto předmětem mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích by měl být dovoz odpovídajícího zboží. To vyžaduje jednoznačnou identifikaci dováženého zboží na základě jeho zařazení v kombinované nomenklatuře¹³ (KN) a určení emisí skleníkových plynů, které jsou v něm obsaženy.
- (26) Okruh výrobků podléhajících mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích by měl odrážet činnosti, na něž se vztahuje systém EU ETS, neboť tento systém je založen na kvantitativních a kvalitativních kritériích souvisejících s environmentálním cílem směrnice 2003/87/ES a představuje nejkomplexnější systém pro regulaci emisí skleníkových plynů v Unii.

¹³ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

- (27) Bude-li okruh výrobků podléhajících mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích stanoven tak, aby odrážel činnosti, na něž se vztahuje systém EU ETS, napomůže to rovněž k zajištění toho, že s dováženými výrobky nebude zacházeno méně příznivě než s obdobnými výrobky domácího původu.
- (28) Ačkoli konečným cílem mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích je pokrytí širokého okruhu výrobků, bylo by rozumné začít s vybraným počtem odvětví s poměrně stejnorodými produkty, u nichž hrozí únik uhlíku. Unijní odvětví, která se považují za ohrožená únikem uhlíku, jsou uvedena v rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci 2019/708¹⁴.
- (29) Zboží podléhající tomuto nařízení by mělo být vybráno po pečlivém vyhodnocení jeho významu z hlediska kumulovaných emisí skleníkových plynů a rizika úniku uhlíku v příslušných odvětvích, na něž se vztahuje systém EU ETS, při současném omezení složitosti a administrativní zátěže. Při vlastním výběru by měly být vzaty v potaz zejména základní materiály a základní produkty, na něž se vztahuje systém EU ETS, s cílem zajistit, aby emise obsažené ve výrobcích náročných na emise dovážených do Unie podléhaly z hlediska stanovení ceny uhlíku stejným podmínkám jako produkty vyrobené v EU, a zmírnit rizika úniku uhlíku. Dalšími relevantními kritérii pro zúžení výběru by měly být: za prvé, význam odvětví z hlediska emisí, zejména zda je dané odvětví jedním z největších celkových producentů emisí skleníkových plynů; za druhé, skutečnost, že je dané odvětví značně ohroženo únikem uhlíku, jak je definováno ve směrnici 2003/87/ES; za třetí, potřeba najít rovnováhu mezi širokým vymezením okruhu působnosti mechanismu, pokud jde o emise skleníkových plynů, a snahou o omezení složitosti a administrativní zátěže.
- (30) Při použití prvního kritéria lze z hlediska kumulovaných emisí zahrnout následující odvětví: výrobu železa a oceli, rafinerie, výrobu cementu, základních organických chemických látek a hnojiv.

¹⁴ Rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/708 ze dne 15. února 2019, kterým se doplňuje směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES, pokud jde o stanovení odvětví a pododvětví, která se považují za ohrožená únikem uhlíku, na období 2021 až 2030 (Úř. věst. L 120, 8.5.2019, s. 2).

- (31) Na některá odvětví uvedená v rozhodnutí Komise v přenesené pravomoci (EU) 2019/708 by se však toto nařízení nemělo v této fázi vzhledem k jejich zvláštním charakteristikám vztahovat.
- (32) Do oblasti působnosti tohoto nařízení nejsou zahrnuty zejména organické chemické látky, a to z důvodu technických omezení, která v současnosti neumožňují jednoznačně stanovit emise obsažené v dováženém zboží. U tohoto zboží je příslušná referenční úroveň v rámci systému EU ETS základním parametrem, který neumožňuje jednoznačné přiřazení emisí obsažených v jednotlivých druzích dováženého zboží. Cílenější přiřazení emisí k organickým chemickým látkám bude vyžadovat více údajů a analýz.
- (33) Podobná technická omezení se týkají rafinérských produktů, u nichž není možné jednoznačně přiřadit emise skleníkových plynů k jednotlivým výstupním produktům. Příslušná referenční úroveň v systému EU ETS se přitom nevztahuje přímo ke konkrétním produktům, jako je benzin, motorová nafta nebo petrolej, ale k veškerému rafinérskému výstupu.
- (34) Mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích by se však měl vztahovat na výrobky z hliníku, neboť u nich existuje vysoké riziko úniku uhlíku. Navíc v případě některých způsobů průmyslového využití přímo konkurují výrobkům z oceli kvůli svým velmi podobným vlastnostem. Zahrnutí hliníku je důležité i proto, že oblast působnosti mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích by mohla být rozšířena tak, že bude zahrnovat i nepřímé emise na konci přechodné fáze.
- (35) Podobně by oblast působnosti mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích měla zahrnovat výrobky, jako jsou příslušenství pro tvarovky a spojky (fitinky) nebo konstrukce, a to i přes nízkou úroveň emisí, které vznikají při jejich výrobním procesu, neboť jejich vyloučení by zvýšilo pravděpodobnost obcházení nařízení z důvodu, že se mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích vztahuje na výrobky z oceli, pozměněním struktury obchodu směrem k navazujícím výrobkům.

- (36) Toto nařízení by se naopak nemělo vztahovat na některé výrobky, jejichž výroba není spojena s produkcí významného objemu emisí, jako je šrot ze železa nebo oceli (kód KN 7204), feroslitiny (kód KN 7202) a některá hnojiva (kód KN 3105 60 00).
- (37) Do oblasti působnosti tohoto nařízení by měl být zahrnut dovoz elektřiny, neboť toto odvětví je odpovědné za 30 % celkových emisí skleníkových plynů v Unii. Zvýšení cílů Unie v oblasti klimatu by prohloubilo rozdíly mezi výrobou elektřiny v Unii a v zahraničí z hlediska uhlíkových nákladů. Toto prohloubení rozdílů spolu s postupným propojováním elektroenergetické soustavy Unie s elektroenergetickou soustavou jejích sousedů by zvýšilo riziko úniku uhlíku v důsledku zvýšeného dovozu elektřiny, jejíž významnou část vyrábějí uhelné elektrárny.
- (37a) Aby se zabránilo nadměrné zátěži, pokud jde o příslušné vnitrostátní správní orgány a dovozce, je vhodné stanovit minimální prahovou hodnotu, pod níž by se povinnosti vyplývající z tohoto nařízení neměly uplatňovat. Tímto ustanovením *de minimis* však není dotčeno další uplatňování ustanovení unijních nebo vnitrostátních právních předpisů, která jsou nezbytná pro zajištění souladu s povinnostmi podle tohoto nařízení, a zejména s celními předpisy, včetně předcházení podvodům.
- (38) Jelikož by dovozci zboží, na něž se toto nařízení vztahuje, neměli být povinni plnit své povinnosti, které jim vyplývají z mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích na základě tohoto nařízení, v okamžiku dovozu zboží, měla by být uplatněna zvláštní správní opatření, která zajistí, že uvedené povinnosti budou splněny později. Dovozci by proto měli být oprávněni dovézt zboží podléhající mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích teprve poté, co jim příslušné orgány odpovědné za uplatňování tohoto nařízení udělí příslušné schválení.

- (38a) Celní orgány by neměly povolit dovoz zboží jinou osobou než schváleným deklarantem pro CBAM. V souladu s články 46 a 48 nařízení (EU) č. 952/2013 mohou celní orgány provádět kontroly zboží, a to i pokud jde o identifikaci schváleného deklaranta pro CBAM, osmimístný kód KN, množství a zemi původu dováženého zboží, datum prohlášení a celní režim. Komise by měla zahrnout rizika vztahující se k mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích do návrhu společných kritérií rizik a norem podle článku 50 nařízení (EU) č. 952/2013.
- (38b) Během přechodného období by celní orgány měly celní deklaranty informovat o nutnosti oznamovat informace, aby tak přispěly ke shromažďování informací a případně k informovanosti o potřebě požádat o status schváleného deklaranta. Tyto informace by měly celní orgány sdělovat vhodným způsobem, aby se zajistilo, že celní deklaranti budou o této potřebě informováni.
- (39) Mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích by měl být založen na deklarativním systému, kdy schválený deklarant pro CBAM, který může zastupovat více než jednoho dovozce, každoročně předloží prohlášení o emisích obsažených ve zboží dovezeném na celní území Unie a odevzdá určitý počet certifikátů CBAM odpovídající těmto deklarovaným emisím.

- (40) Schválený deklarant pro CBAM by měl mít možnost požadovat, aby byl počet certifikátů CBAM, které je povinen odevzdat, snížen tak, aby to odpovídalo ceně uhlíku, která byla za tyto emise již skutečně zaplacená v jiných jurisdikcích.
- (41) Deklarované obsažené emise by měla ověřit osoba akreditovaná vnitrostátním akreditačním orgánem jmenovaným v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení Evropského parlamentu a Rady č. 765/2008¹⁵ nebo podle prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2067¹⁶.
- (42) Systém by měl provozovatelům výrobních zařízení ve třetích zemích umožnit, aby se zaregistrovali do ústřední databáze a zpřístupnili své ověřené emise skleníkových plynů produkované při výrobě zboží schváleným deklarantům pro CBAM. Provozovatel by měl mít možnost si zvolit, že jeho jméno či název, adresa a kontaktní údaje uvedené v ústřední databázi nebudou veřejně přístupné.
- (43) Certifikáty CBAM se liší od povolenek přidělovaných v rámci systému EU ETS, jejichž podstatným rysem je to, že je s nimi denně obchodováno formou dražby. Každodenní zveřejňování ceny certifikátů CBAM je s ohledem na potřebu jejího jednoznačného stanovení pro hospodářské subjekty nepřiměřeně zatěžující a matoucí, neboť hrozí, že ceny stanovené pro daný den nebudou při svém zveřejnění již aktuální. Pokud by tedy byly ceny v rámci mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích zveřejňovány jednou týdně, odráželo by to přesně cenový trend u povolenek uvolněných na trh v rámci systému EU ETS a byl by tím sledován stejný klimatický cíl. Výpočet ceny certifikátů CBAM by proto měl být prováděn v delším časovém rozpětí (jednou týdně) oproti časovému rozpětí stanovenému systémem EU ETS (každý den). Výpočtem a zveřejňováním této průměrné ceny by měla být pověřena Komise.

¹⁵ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (ES) č. 765/2008 ze dne 9. července 2008, kterým se stanoví požadavky na akreditaci a dozor nad trhem týkající se uvádění výrobků na trh a kterým se zrušuje nařízení (EHS) č. 339/93 (Úř. věst. L 218, 13.8.2008, s. 30).

¹⁶ Prováděcí nařízení Komise (EU) 2018/2067 ze dne 19. prosince 2018 o ověřování údajů a akreditaci ověřovatelů podle směrnice Evropského parlamentu a Rady 2003/87/ES (Úř. věst. L 334, 31.12.2018, s. 94).

- (44) Aby měli schválení deklaranti pro CBAM určitou flexibilitu při plnění povinností, které jim vyplývají z mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích, a mohli využít ve svůj prospěch kolísání ceny povolenek v rámci systému EU ETS, měly by být certifikáty CBAM platné po dobu dvou let ode dne jejich zakoupení. Schválený deklarant pro CBAM by měl mít možnost část zakoupených certifikátů, které nevyužil, prodat. Schválený deklarant pro CBAM by měl v průběhu roku shromáždit takové množství certifikátů, které bude třeba v okamžiku jejich odevzdání, přičemž na konci každého čtvrtletí budou stanoveny příslušné prahové hodnoty.
- (45) Fyzikální vlastnosti elektřiny jakožto produktu, zejména nemožnost sledovat skutečný tok elektronů, odůvodňují mírně odlišnou podobu mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích. Standardně by se měly používat standardní hodnoty a schválení deklaranti pro CBAM by měli mít možnost požadovat, aby byl objem povinností, které jim vyplývají z mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích, vypočten na základě skutečných emisí. Obchodování s elektřinou se liší od obchodování s jiným zbožím zejména proto, že se s ní obchoduje prostřednictvím vzájemně propojených elektrických sítí za použití energetických burz a zvláštních forem obchodování. Propojení trhů je silně regulovanou formou obchodování s elektřinou, která umožňuje seskupit nabídky ke koupi a prodeji v celé Unii.

- (46) Aby se zabránilo rizikům obcházení mechanismu a zlepšila se sledovatelnost skutečných emisí CO₂ produkovaných v souvislosti s dovozem elektřiny a jejím využitím ve zboží, měl by být výpočet skutečných emisí povolen pouze za určitých přísných podmínek. Zejména by mělo být nezbytné prokázat trvalou nominaci přidělené propojovací kapacity a existenci přímého smluvního vztahu mezi kupujícím a výrobcem elektřiny z obnovitelných zdrojů nebo mezi kupujícím a výrobcem elektřiny, při jejíž výrobě jsou produkovány nižší emise, než odpovídá příslušné standardní hodnotě.
- (47) Smluvní strany Smlouvy o Energetickém společenství¹⁷ nebo smluvní strany dohod o přidružení, včetně prohloubených a komplexních zón volného obchodu, se zavázaly zavést postupy ke snížení emisí uhlíku, které by měly nakonec vyústit v přijetí obdobných či stejných mechanismů pro stanovení ceny uhlíku, jakým je systém EU ETS, nebo v jejich zapojení do tohoto systému.
- (48) Začlenění třetích zemí do unijního trhu s elektřinou je pro tyto země důležitým podnětem k urychlení jejich přechodu na energetické systémy s vysokým podílem energie z obnovitelných zdrojů. Propojení trhů s elektřinou, jak je vymezeno v nařízení Komise (EU) 2015/1222¹⁸, pomáhá třetím zemím začlenit elektřinu z obnovitelných zdrojů energie do trhu s elektřinou, účinně ji směřovat na větším území při vyrovnání nabídky a poptávky na větším unijním trhu a snížit uhlíkovou náročnost výroby elektřiny, kterou produkují. Začlenění třetích zemí do unijního trhu s elektřinou rovněž přispívá k bezpečnosti dodávek elektřiny v těchto zemích a sousedních členských státech.

¹⁷ Rozhodnutí Rady 2006/500/ES ze dne 29. května 2006 o uzavření Smlouvy o Energetickém společenství Evropským společenstvím (Úř. věst. L 198, 20.7.2006, s. 15).

¹⁸ Nařízení Komise (EU) 2015/1222 ze dne 24. července 2015, kterým se stanoví rámcový pokyn pro přidělování kapacity a řízení přetížení (Úř. věst. L 197, 25.7.2015, s. 24).

- (49) Jakmile dojde k těsnému začlenění třetích zemí do unijního trhu s elektřinou prostřednictvím propojení trhů, měla by být nalezena technická řešení, která zajistí, že se mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích bude vztahovat na elektřinu vyváženou z těchto zemí na celní území Unie. Nebude-li možné technická řešení nalézt, měly by třetí země, jejichž trh je propojen s unijním, při splnění určitých podmínek využívat časově omezeného vynětí z mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích nejpozději do roku 2030, pokud jde výhradně o vývoz elektřiny. Tyto třetí země by však měly vypracovat plán a zavázat se k zavedení mechanismu pro stanovení ceny uhlíku, který by uplatňoval stejnou cenu jako systém EU ETS, a k dosažení uhlíkové neutrality do roku 2050, jakož i sladění právních předpisů v oblasti životního prostředí, klimatu, hospodářské soutěže a energetiky s unijními předpisy. Toto vynětí by mělo být kdykoli zrušeno, pokud se lze důvodně domnívat, že dotyčná země neplní své závazky, nebo jestliže do roku 2030 nepřijala systém pro obchodování s emisemi rovnocenný systému EU ETS.
- (50) V období od roku 2023 do roku 2025 by mělo platit přechodné období. Měl by se uplatňovat mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích bez finančního vyrovnání s cílem usnadnit hladké zavedení mechanismu, a snížit tak riziko narušení obchodu. Dovozci by měli mít povinnost čtvrtletně vykazovat emise obsažené ve zboží dovezeném během daného čtvrtletí kalendářního roku, včetně podrobností o přímých a nepřímých emisích, jakož i o ceně uhlíku skutečně zaplacené v zahraničí.
- (51) V zájmu usnadnění a zajištění řádného fungování mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích by Komise měla napomáhat příslušným orgánům odpovědným za uplatňování určitých úkolů vyplývajících z tohoto nařízení při plnění jejich povinností.

- (51a) Praktiky obcházení tohoto nařízení by měly být sledovány a řešeny, a to i v případech, kdy by hospodářské subjekty mohly mírně změnit své zboží, aniž by změnily jejich základní vlastnosti, nebo uměle rozdělit zásilky, aby se vyhnuly povinnostem vyplývajícím z tohoto nařízení. Rovněž by měly být předmětem přezkumu situace, kdy by zboží bylo před dovozem na trh EU odesláno do země nebo regionu s cílem vyhnout se povinnostem vyplývajícím z tohoto nařízení nebo kdy by země vyvážely své výrobky s nižšími emisemi skleníkových plynů do Unie a ponechaly by výrobky s vyššími emisemi skleníkových plynů pro jiné trhy.
- (52) Před dnem 1. ledna 2026 by měla Komise vyhodnotit uplatňování tohoto nařízení a podat zprávu Evropskému parlamentu a Radě. Komise by měla v rámci tohoto hodnocení shromáždit informace nezbytné pro co nejrychlejší rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na nepřímé emise, jakož i na další zboží a služby, u nichž může hrozit riziko úniku uhlíku. Komise by měla rovněž vyhotovit posouzení dopadu mechanismu na únik uhlíku, a to i v souvislosti s vývozem, a posouzení hospodářského, sociálního a územního dopadu v celé Unii, jakož i dopadu na konkurenceschopnost v rámci vnitřního trhu, a to s přihlédnutím ke zvláštní povaze a omezením nejvzdálenějších regionů a ostrovních států, které jsou součástí celního území Unie. Pokud jde o nepřímé emise, hodnocení by mělo zohlednit to, jak jsou výrobci v EU vystaveni nákladům spojeným s emisemi uhlíku, které se promítají do cen elektřiny.
- (52a) Komise by rovněž měla Evropskému parlamentu a Radě předložit zprávu o uplatňování tohoto nařízení do 1. ledna 2029 a poté každé dva roky. Tyto zprávy by měly obsahovat posouzení dopadů mechanismu.

- (53) S ohledem na výše uvedené by měl pokračovat dialog se třetími zeměmi a měl by existovat prostor pro spolupráci a řešení, které by mohly být základem pro konkrétní rozhodnutí, která budou učiněna ohledně přesné podoby opatření během jeho provádění, zejména pak během přechodného období.
- (54) Komise by se měla snažit jednat nestranným způsobem a v souladu s mezinárodními závazky EU se třetími zeměmi, jejichž obchod s EU je tímto nařízením dotčen, aby posoudila možnosti dialogu a spolupráce ohledně provádění konkrétních prvků mechanismu stanovených v tomto nařízení a souvisejících prováděcích aktech. Měla by rovněž posoudit, zda je možné s těmito zeměmi uzavřít dohody, které by zohledňovaly mechanismy pro stanovení ceny uhlíku zavedené těmito zeměmi. EU by měla za tímto účelem poskytovat technickou pomoc rozvojovým zemím a nejméně rozvinutým zemím.
- (54a) Zavedení mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích vyžaduje rozvoj dvoustranné, mnohostranné a mezinárodní spolupráce se třetími zeměmi, včetně souběžného zřízení aliance zemí s nástroji pro stanovení ceny uhlíku nebo jinými srovnatelnými nástroji („klimatický klub“) s cílem podpořit provádění ambiciózních politik v oblasti klimatu ve všech zemích a připravit půdu pro globální stanovení ceny uhlíku.
- (55) Jelikož cílem mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích je podpora zavádění čistších výrobních procesů, je EU odhodlána spolupracovat se zeměmi s nízkými a středními příjmy na snižování emisí uhlíku v jejich zpracovatelském průmyslu v rámci vnějšího rozměru Zelené dohody a v souladu se svými mezinárodními závazky vyplývajícími z Pařížské dohody a podporovat je. Unie by měla těmto zemím, zejména nejméně rozvinutým zemím určeným Organizací spojených národů, poskytnout nezbytnou technickou pomoc, aby tak napomohla k zajištění jejich přizpůsobení se novým povinnostem, které stanoví toto nařízení.

- (56) Ustanoveními tohoto nařízení není dotčeno nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679¹⁹ a nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725²⁰.
- (58) Za účelem nápravy obcházení ustanovení tohoto nařízení by měla být na Komisi přenesena pravomoc přijímat akty podle článku 290 SFEU, pokud jde o doplnění seznamu zboží v příloze I.
- (59) Je obzvláště důležité, aby Komise v rámci přípravné činnosti vedla odpovídající konzultace, a to i na odborné úrovni, a aby tyto konzultace probíhaly v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů²¹. Pro zajištění rovné účasti na vypracovávání aktů v přenesené pravomoci obdrží Evropský parlament a Rada veškeré dokumenty současně s odborníky z členských států a jejich odborníci mají automaticky přístup na zasedání expertních skupin Komise, jež se věnují přípravě aktů v přenesené pravomoci.

¹⁹ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2016/679 ze dne 27. dubna 2016 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (Úř. věst. L 119, 4.5.2016, s. 1).

²⁰ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) 2018/1725 ze dne 23. října 2018 o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů orgány, institucemi a jinými subjekty Unie a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení nařízení (ES) č. 45/2001 a rozhodnutí č. 1247/2002/ES (Úř. věst. L 295, 21.11.2018, s. 39).

²¹ Interinstitucionální dohoda mezi Evropským parlamentem, Radou Evropské unie a Evropskou komisí o zdokonalení tvorby právních předpisů (Úř. věst. L 123, 12.5.2016, s. 1).

- (60) Za účelem zajištění jednotných podmínek k provedení tohoto nařízení by měly být Komisi svěřeny prováděcí pravomoci. Tyto pravomoci by měly být vykonávány v souladu s nařízením Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011²².
- (61) Finanční zájmy Unie by měly být chráněny přiměřenými opatřeními v celém výdajovém cyklu, včetně prevence, odhalování a vyšetřování nesrovnalostí, zpětného získávání ztracených, neoprávněně vyplacených nebo nesprávně použitých finančních prostředků a případných správních a finančních sankcí.

PŘIJALY TOTO NAŘÍZENÍ:

²² Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 182/2011 ze dne 16. února 2011, kterým se stanoví pravidla a obecné zásady způsobu, jakým členské státy kontrolují Komisi při výkonu prováděcích pravomocí (Úř. věst. L 55, 28.2.2011, s. 13).

Kapitola I

Předmět, oblast působnosti a definice

Článek 1

Předmět

1. Toto nařízení zavádí mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích (dále jen „CBAM“), kterým mají být řešeny emise skleníkových plynů obsažené ve zboží uvedeném v příloze I při jeho dovozu na celní území Unie, aby se zabránilo riziku úniku uhlíku.
2. Mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích doplňuje systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů zavedený v Unii směrnicí 2003/87/ES uplatňováním rovnocenného souboru pravidel na dovoz zboží uvedeného v článku 2 tohoto nařízení na celní území Unie.
3. Tento mechanismus se postupně stane alternativou k mechanismům zavedeným na základě směrnice 2003/87/ES k zamezení rizika úniku uhlíku, zejména k přidělování bezplatných povolenek podle článku 10a uvedené směrnice.

Článek 2

Oblast působnosti

1. Toto nařízení se vztahuje na zboží uvedené v příloze I, které pochází ze třetí země, pokud se toto zboží nebo zušlechtěné výrobky z tohoto zboží, které jsou výsledkem aktivního zušlechtovacího styku podle článku 256 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013²³, dováží na celní území Unie.
2. Toto nařízení se rovněž vztahuje na zboží uvedené v příloze I pocházející ze třetí země, pokud jsou toto zboží nebo zušlechtěné výrobky z tohoto zboží, které je výsledkem aktivního zušlechtovacího styku podle článku 256 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013, dopraveny na umělý ostrov, pevné nebo plovoucí zařízení nebo jakoukoli jinou strukturu na kontinentálním šelfu nebo ve výlučné ekonomické zóně členského státu, které sousedí s celním územím Unie. Komise přijme prováděcí akty, kterými stanoví podrobné podmínky pro uplatňování mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích na toto zboží, zejména pokud jde o pojmy rovnocenné pojmům souvisejícím s dovozem na celní území Unie a propuštěním do volného oběhu, postupy týkající se předkládání prohlášení CBAM v souvislosti s tímto zbožím a kontroly, které mají provádět celní orgány. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

²³ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 952/2013 ze dne 9. října 2013, kterým se stanoví celní kodex Unie (Úř. věst. L 269, 10.10.2013, s. 1).

- 2a. Odchylně od odstavců 1 a 2 se toto nařízení nevztahuje na zboží uvedené v příloze I a dovezené na celní území Unie, jehož vlastní hodnota na jednu zásilku nepřesahuje celkovou částku 150 EUR.
3. Odchylně od odstavců 1 a 2 se toto nařízení nevztahuje na zboží pocházející ze zemí a území uvedených v příloze II oddílu A.
4. Dovážené zboží se považuje za zboží pocházející ze třetích zemí v souladu s nepreferenčními pravidly původu vymezenými v článku 59 nařízení (EU) č. 952/2013.
5. V příloze II oddílu A jsou uvedeny země a území, pokud jsou současně splněny níže uvedené podmínky:
 - a) na tuto zemi nebo území se vztahuje systém EU ETS zavedený směrnicí 2003/87/ES nebo byla mezi touto třetí zemí nebo územím a Unií uzavřena dohoda, která plně propojuje systém EU ETS se systémem pro obchodování s emisemi této třetí země nebo území;
 - b) cena uhlíku zaplacená v zemi, z níž toto zboží pochází, se fakticky účtuje za emise obsažené v tomto zboží, přičemž se na ni nevztahuje žádná sleva nad rámec slev, které jsou uplatňovány i v systému EU ETS.

6. (vypouští se)
7. Pokud je trh s elektřinou třetí země nebo území začleněn do vnitřního trhu Unie s elektřinou prostřednictvím propojení trhů a neexistuje technické řešení umožňující uplatnění mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích na dovoz elektřiny z této třetí země nebo území do Unie, mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích se na tento dovoz elektřiny z této země nebo území neuplatní, usoudí-li Komise, že všechny níže uvedené podmínky jsou v souladu s odstavcem 8 splněny:
- a) třetí země nebo území uzavřely s Unií dohodu, která stanoví povinnost uplatňovat právo Unie v oblasti elektřiny, včetně právních předpisů o rozvoji obnovitelných zdrojů energie, jakož i další pravidla v oblasti energetiky, životního prostředí a hospodářské soutěže;
 - b) vnitrostátní právní předpisy této třetí země nebo území provádějí hlavní ustanovení právních předpisů Unie o trhu s elektřinou, včetně ustanovení o rozvoji obnovitelných zdrojů energie a propojení trhů s elektřinou;
 - c) třetí země nebo území předložily Komisi plán obsahující harmonogram pro přijetí opatření k provedení podmínek stanovených v písmenech d) a e);
 - d) třetí země nebo území se zavázaly k dosažení klimatické neutrality do roku 2050 a v souladu s tím oficiálně formulovaly a případně oznámily sekretariátu Rámcové úmluvy Organizace spojených národů o změně klimatu dlouhodobou strategii nízkoe emisního rozvoje do poloviny století, která je v souladu s tímto cílem, a tento závazek provedly ve svých vnitrostátních právních předpisech;

- e) třetí země nebo území při provádění plánu podle písmene c) prokázaly značný pokrok ve sbližování vnitrostátních právních předpisů s právem Unie v oblasti klimatických opatření na základě uvedeného plánu, včetně stanovení ceny uhlíku na stejné úrovni jako v Unii, přinejmenším pokud jde o výrobu elektřiny. Zavedení systému pro obchodování s emisemi ve vztahu k elektřině s cenou odpovídající systému EU ETS se dokončí do 1. ledna 2030;
- f) třetí země nebo území zavedly účinný systém, který má zabránit nepřímému dovozu elektřiny do Unie z jiných třetích zemí, které nesplňují požadavky stanovené v písmenech a) až e).

8. Třetí země nebo území splňující podmínky stanovené v odst. 7 písm. a) až f) jsou uvedeny v příloze II oddílu B a předloží dvě zprávy o splnění podmínek stanovených v odst. 7 písm. a) až f), první z nich před 1. červencem 2025 a druhou před 1. červencem 2029. Do 31. prosince 2025 a 31. prosince 2029 Komise posoudí, a to zejména na základě plánu podle odst. 7 písm. c) a zpráv, které od dané třetí země nebo území obdrží, zda tato třetí země nebo území nadále splňuje podmínky stanovené v odstavci 7.

9. Třetí země nebo území uvedené v příloze II oddílu B jsou z uvedeného seznamu odstraněny:

- a) pokud se Komise důvodně domnívá, že daná země nebo území neprokázaly dostatečný pokrok při plnění některého z požadavků uvedených v odst. 7 písm. a) až f), nebo pokud daná země nebo území přijaly opatření neslučitelná s cíli stanovenými v právních předpisech Unie v oblasti klimatu a životního prostředí;

- b) pokud daná třetí země nebo území podnikly kroky, které jsou v rozporu s cíli snižování emisí uhlíku, jako je poskytnutí veřejné podpory na vybudování nové výrobní kapacity, která vypouští více než 550 gramů emisí CO₂ pocházejících z fosilních paliv na kilowatthodinu elektřiny.
10. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 28 s cílem doplnit toto nařízení stanovením požadavků a postupů ve vztahu k zemím nebo územím, které byly odstraněny ze seznamu uvedeného v příloze II oddílu B, aby bylo zajištěno, že se toto nařízení vztahuje na jejich území, pokud jde o elektřinu. Pokud v takových případech zůstane propojení trhů neslučitelné s uplatňováním tohoto nařízení, může Komise rozhodnout o vyloučení těchto třetích zemí nebo území z propojení trhů na úrovni Unie a požadovat explicitní přidělení kapacity na hranicích mezi Unií a touto třetí zemí, aby se mohl uplatnit mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích.
11. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 28 za účelem změny seznamů třetích zemí nebo území uvedených v příloze II oddílech A nebo B, a to buď doplněním třetí země nebo území na tyto seznamy, nebo jejich vyjmutím z těchto seznamů, v závislosti na tom, zda jsou ve vztahu k dané třetí zemi nebo území splněny podmínky uvedené v odstavcích 5, 7 nebo 9.
12. Unie může uzavírat dohody se třetími zeměmi za účelem zohlednění mechanismů pro stanovení ceny uhlíku zavedených v těchto zemích při uplatňování článku 9.

Článek 3

Definice

Pro účely tohoto nařízení se rozumí:

- 1) „zbožím“ zboží uvedené v příloze I;
- 2) „skleníkovými plyny“ skleníkové plyny uvedené v příloze I ve vztahu ke každému jednotlivému zboží uvedenému v této příloze;
- 3) „emisemi“ uvolňování skleníkových plynů do atmosféry při výrobě zboží;
- 4) „dovozem“ propuštění do volného oběhu podle článku 201 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 5) „systémem EU pro obchodování s emisemi“ (EU ETS) systém pro obchodování s povolenkami na emise skleníkových plynů v Unii ve vztahu k činnostem uvedeným v příloze I směrnice 2003/87/ES kromě činností v oblasti letectví;
- 5a) „celním územím“ území ve smyslu článku 4 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 6) „třetí zemí“ země nebo území mimo celní území Unie;
- 7) „kontinentálním šelfem“ pevninský šelf ve smyslu vymezeném v Úmluvě Organizace spojených národů o mořském právu;
- 8) „výlučnou ekonomickou zónou“ výlučná ekonomická zóna ve smyslu vymezeném v Úmluvě Organizace spojených národů o mořském právu, kterou členský stát prohlásil za výlučnou ekonomickou zónu podle uvedené úmluvy;

- 8a) „vlastní hodnotou“ skutečná hodnota obchodního zboží ve smyslu čl. 1 bodu 48 nařízení Komise v přenesené pravomoci (EU) 2015/2446;
- 9) „propojením trhů“ přidělování přenosové kapacity prostřednictvím systému Unie, který současně páruje pokyny k prodeji a koupi a přiděluje kapacity mezi zónami, jak je stanoveno v nařízení Komise (EU) 2015/1222;
- 10) „explicitním přidělováním kapacity“ přidělování přeshraniční přenosové kapacity mimo rámec obchodování s elektřinou;
- 11) „příslušným orgánem“ orgán, který každý členský stát určí v souladu s článkem 11 tohoto nařízení;
- 12) „celními orgány“ celní správy členských států ve smyslu čl. 5 bodu 1 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 13) „dovozcem“ osoba podávající celní prohlášení s návrhem na propuštění zboží do volného oběhu vlastním jménem a na vlastní účet, nebo podává-li celní prohlášení nepřímý celní zástupce v souladu s článkem 18 nařízení (EU) č. 952/2013, osoba, jejímž jménem je toto prohlášení podáno;
- 13a) „celním deklarantem“ deklarant ve smyslu čl. 5 bodu 15 nařízení (EU) č. 952/2013, který podává celní prohlášení s návrhem na propuštění do volného oběhu svým vlastním jménem, nebo osoba, jejímž jménem je toto prohlášení podáváno;
- 13b) „schváleným deklarantem pro CBAM“ osoba schválená příslušným orgánem v souladu s článkem 17;

- 14) „osobou“ fyzická osoba, právnická osoba a jakékoli sdružení osob, které není právnickou osobou, ale je podle právních předpisů Unie nebo podle vnitrostátních právních předpisů způsobilé k právním úkonům;
- 14a) „osobou usazenou v členském státě“:
- a) v případě fyzické osoby jakákoli osoba, která má bydliště v členském státě;
 - b) v případě právnické osoby nebo sdružení osob jakákoli osoba, která má sídlo, správní ústředí nebo stálou provozovnu v členském státě;
- 14b) „registračním a identifikačním číslem hospodářských subjektů“ (číslo EORI) číslo přidělené celním orgánem během registrace pro celní účely v souladu s článkem 9 nařízení (EU) č. 952/2013;
- 15) „přímými emisemi“ emise z procesů výroby zboží, včetně emisí z vytápění a chlazení používaných pro účely výrobního procesu bez ohledu na místo výroby vytápění a chlazení, a to včetně elektřiny vyrobené v rámci hranic zařízení vyrábějícího zboží;
- 16) „obsaženými emisemi“ přímé emise uvolněné během výroby zboží, vypočtené podle metod stanovených v příloze III;
- 17) „tunou CO₂ ekv.“ jedna metrická tuna oxidu uhličitého (CO₂) nebo množství jakéhokoli jiného skleníkového plynu uvedeného v příloze I s rovnocenným potenciálem globálního oteplování;

- 18) „certifikátem CBAM“ certifikát v elektronické podobě odpovídající jedné tuně emisí obsažených ve zboží;
- 19) „odevzdáním“ započtení certifikátů CBAM vůči deklarovaným emisím obsaženým v dovezeném zboží;
- 20) „výrobními procesy“ chemické a fyzikální procesy, pomocí nichž se v určitém zařízení vyrábí zboží;
- 21) „standardní hodnotou“ hodnota vyjadřující emise obsažené ve zboží, která se vypočítá nebo vyvodí na základě sekundárních údajů;
- 22) „skutečnými emisemi“ emise vypočítané na základě primárních údajů vztahujících se k výrobním procesům zboží;
- 23) „cenou uhlíku“ peněžní částka zaplacená ve třetí zemi formou daně nebo emisních povolenek v rámci systému pro obchodování s emisemi skleníkových plynů, vypočtená na základě skleníkových plynů, na které se takové opatření vztahuje a které byly uvolněny při výrobě zboží;
- 24) „zařízením“ stacionární technická jednotka, v níž probíhá výrobní proces;
- 25) „provozovatelem“ jakákoli osoba, která provozuje nebo řídí zařízení ve třetí zemi;

- 26) „vnitrostátním akreditačním orgánem“ vnitrostátní akreditační orgán, který stanoví každý členský stát v souladu s čl. 4 odst. 1 nařízení (ES) č. 765/2008;
- 27) „povolenkou EU ETS“ povolenka podle čl. 3 písm. a) směrnice 2003/87/ES vztahující se k činnostem uvedeným v příloze I uvedené směrnice kromě činností v oblasti letectví;
- 28) „nepřímými emisemi“ emise vznikající při výrobě elektřiny, která se spotřebuje během procesů výroby zboží, s výjimkou elektřiny vyrobené v rámci hranic zařízení vyrábějícího zboží.

Kapitola II

Povinnosti a práva schválených deklarantů pro CBAM

Kapitola 4

Dovoz zboží

Zboží smí na celní území Unie dovážet pouze schválený deklarant pro CBAM.

Článek 5
Žádost o schválení

1. Každý dovozce usazený v členském státě před dovozem zboží na celní území Unie požádá o status schváleného deklaranta pro CBAM. Pokud tento dovozce používá nepřímé zastoupení v souladu s článkem 18 nařízení (EU) č. 952/2013 a pokud nepřímý celní zástupce souhlasí, že bude jednat jako schválený deklarant pro CBAM, žádost podá tento nepřímý celní zástupce.
 - 1a. Není-li dovozce usazen v členském státě, žádost uvedenou v odstavci 1 podá nepřímý celní zástupce.
 - 1b. Tato žádost se podává prostřednictvím ústředního registru zřízeného v souladu s článkem 14.
2. Odchylně od odstavce 1, je-li přenosová kapacita pro dovoz elektřiny přidělena prostřednictvím explicitního přidělení kapacity, považuje se osoba, které byla kapacita pro dovoz přidělena a která tuto kapacitu nominuje pro dovoz, pro účely tohoto nařízení za schváleného deklaranta pro CBAM v členském státě, v němž tato osoba dovoz elektřiny deklaruje. Objem dovozů se stanoví ve vztahu k jednotlivým hranicím za časová období nepřesahující jednu hodinu a v téže hodině nelze odečíst vývoz nebo přenos.

3. V žádosti o schválení se uvedou níže uvedené informace o žadateli:

- a) jméno či název, adresy a kontaktní údaje;
- b) číslo EORI;
- c) hlavní hospodářská činnost vykonávaná v Unii;
- d) potvrzení správce daně v členském státě, v němž je žadatel usazen, že vůči žadateli nebyl vydán splatný inkasní příkaz týkající se dlužných daní v tomto státě;
- e) čestné prohlášení, že se žadatel v průběhu pěti let předcházejících roku podání žádosti nepodílel na žádném závažném nebo opakovaném porušení celních předpisů, daňových předpisů nebo pravidel proti zneužívání trhu a nemá ani záznam o žádném závažném trestném činu souvisejícím s jeho hospodářskou činností;
- f) informace potřebné k prokázání žadatelovy finanční a provozní způsobilosti plnit povinnosti, které mu vyplývají z tohoto nařízení, a, rozhodne-li tak příslušný orgán na základě posouzení rizik, podklady, které tyto informace potvrzují, jako je výkaz zisků a ztrát a účetní rozvaha, a to až za poslední tři již uzavřená účetní období;

- g) odhadovaná peněžní hodnota a objem dovozů zboží na celní území Unie podle druhu zboží za kalendářní rok, během něhož se žádost podává, a ve vztahu k následujícímu kalendářnímu roku;
- h) popřípadě jména či názvy a kontaktní údaje osob, jejichž jménem žadatel jedná.

- 4. Žadatel může svou žádost kdykoli stáhnout.
- 5. Schválený deklarant pro CBAM neprodleně informuje příslušný orgán o veškerých změnách informací poskytnutých podle odstavce 3 tohoto článku, k nimž došlo po přijetí rozhodnutí o udělení statusu schváleného deklaranta pro CBAM podle článku 17 a které mohou ovlivnit dané rozhodnutí nebo obsah schválení, jež bylo na jeho základě uděleno.
- 6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty týkající se standardního formátu žádosti a postupů pro podávání žádostí prostřednictvím ústředního registru, postupu, který má příslušný orgán dodržovat, a lhůt, které je třeba dodržovat, při vyřizování žádostí o schválení v souladu s odstavcem 1, jakož i pravidel pro identifikaci schválených deklarantů pro CBAM příslušným orgánem pro účely dovozu elektřiny. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Článek 6
Prohlášení CBAM

1. Do 31. května každého roku předloží každý schválený deklarant pro CBAM příslušnému orgánu prohlášení CBAM za předcházející kalendářní rok. Toto prohlášení CBAM se podává prostřednictvím ústředního registru zřízeného v souladu s článkem 14.
2. Prohlášení CBAM obsahuje tyto údaje:
 - a) celkové množství každého jednotlivého druhu zboží dovezeného během předcházejícího kalendářního roku vyjádřené v případě elektřiny v megawatthodinách a v případě ostatního zboží v tunách;
 - b) celkové emise obsažené v tomto zboží vyjádřené v případě elektřiny v tunách emisí CO₂ekv. na megawatthodinu nebo v případě ostatního zboží v tunách emisí CO₂ekv. na tunu každého jednotlivého druhu zboží, vypočtené v souladu s článkem 7 a ověřené v souladu s článkem 8;
 - c) celkový počet certifikátů CBAM, jež mají být odevzdány, odpovídající celkovým obsaženým emisím podle odst. 2 písm. b), po uplatnění snížení na základě ceny uhlíku zaplacené v zemi původu v souladu s článkem 9 a úpravě nezbytné k zohlednění toho, v jakém rozsahu jsou přidělovány bezplatné povolenky v rámci systému EU ETS v souladu s článkem 31.

3. Pokud dovezené zboží představuje zušlechťené výrobky, které jsou výsledkem aktivního zušlechťovacího styku podle článku 256 nařízení (EU) č. 952/2013, uvede schválený deklarant pro CBAM v prohlášení CBAM emise obsažené ve zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechťovacího styku a jehož výsledkem byly dovezené zušlechťené výrobky, a to i pokud dané zušlechťené výrobky nejsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení. Toto ustanovení se použije rovněž v případě, že zušlechťené výrobky, které jsou výsledkem aktivního zušlechťovacího styku, jsou vráceným zbožím podle článku 205 nařízení (EU) č. 952/2013.
4. Pokud dovezené zboží uvedené v příloze I představuje zušlechťené výrobky, které jsou výsledkem pasivního zušlechťovacího styku podle článku 259 nařízení (EU) č. 952/2013, uvede schválený deklarant pro CBAM v prohlášení CBAM pouze emise vzniklé během zušlechťovací operace provedené mimo celní území Unie.
5. Pokud dovezené zboží představuje vrácené zboží podle článku 203 nařízení (EU) č. 952/2013, uvede schválený deklarant pro CBAM v prohlášení CBAM zvlášť „nulu“ u celkových obsažených emisí odpovídajících tomuto zboží.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty týkající se standardního formátu, včetně podrobných informací podle jednotlivých zařízení a zemí původu a druhů zboží, jež mají být vykázány na podporu celkových údajů uvedených v odstavci 2, a to zejména pokud jde o obsažené emise a zaplacenou cenu uhlíku, a postupu pro podávání prohlášení CBAM prostřednictvím ústředního registru a podmínek pro odevzdávání certifikátů CBAM podle odst. 2 písm. c) v souladu s čl. 22 odst. 1, a to zejména pokud jde o postup a výběr certifikátů, jež mají být odevzdány, schváleným deklarantem pro CBAM. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Článek 7

Výpočet obsažených emisí

1. Emise obsažené ve zboží se vypočítají pomocí metod stanovených v příloze III.
2. Emise obsažené v jiném zboží než elektřině se stanoví na základě skutečných emisí v souladu s metodami stanovenými v příloze III bodech 2 a 3. Nelze-li skutečné emise odpovídajícím způsobem stanovit, stanoví se obsažené emise odkazem na standardní hodnoty v souladu s metodami stanovenými v příloze III bodě 4.1.
3. Emise obsažené v dovážené elektřině se stanoví odkazem na standardní hodnoty v souladu s metodou stanovenou v příloze III bodě 4.2, ledaže schválený deklarant pro CBAM neuplatnění tohoto postupu zdůvodní tím, že jsou splněna kritéria pro stanovení obsažených emisí na základě skutečných emisí uvedená v bodě 5 přílohy III.

4. Schválený deklarant pro CBAM vede záznamy o údajích potřebných k výpočtu obsažených emisí v souladu s požadavky stanovenými v příloze IV. Tyto záznamy musí být dostatečně podrobné, aby ověřovatelé akreditovaní podle článku 18 mohli ověřit obsažené emise v souladu s článkem 8 a přílohou V a aby příslušný orgán mohl přezkoumat prohlášení CBAM v souladu s čl. 19 odst. 1.
5. Schválený deklarant pro CBAM uchovává tyto záznamy o údajích podle odstavce 4, včetně zprávy ověřovatele, do konce čtvrtého roku následujícího po roce, v němž bylo nebo mělo být prohlášení CBAM podáno.
6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty stanovující podrobná pravidla týkající se prvků metod výpočtu stanovených v příloze III, včetně stanovení systémových hranic výrobních procesů, emisních faktorů, hodnot skutečných emisí specifických pro dané zařízení a standardních hodnot a jejich příslušného uplatnění na jednotlivé zboží, jakož i stanovení metod pro zajištění spolehlivosti údajů, na jejichž základě se stanoví standardní hodnoty, včetně úrovně podrobnosti a ověření údajů, a včetně další specifikace zboží, které má být pro účely čl. 3 bodu 1 považováno za „jednoduché zboží“ a „složené zboží“. Tyto akty v objektivně odůvodněných případech stanoví, že standardní hodnoty lze upravit s ohledem na jednotlivé oblasti, regiony nebo země tak, aby zohledňovaly specifické objektivní faktory, které mají vliv na emise, jako jsou převládající zdroje energie nebo průmyslové procesy. Tyto prováděcí akty vychází ze stávajících právních předpisů týkajících se ověřování emisí a údajů o činnostech u zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES, zejména z prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2067.
7. Prováděcí akty uvedené v odstavci 6 tohoto článku se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Článek 8
Ověření obsažených emisí

1. Schválený deklarant pro CBAM zajistí, aby celkové obsažené emise uvedené v prohlášení CBAM předloženém v souladu s článkem 6 ověřil ověřovatel akreditovaný podle článku 18 na základě zásad ověřování stanovených v příloze V.
2. Pokud jde o emise obsažené ve zboží vyrobeném v registrovaných zařízeních ve třetí zemi podle článku 10, může se schválený deklarant pro CBAM rozhodnout, že ke splnění povinnosti uvedené v odstavci 1 použije ověřené informace, které mu byly zpřístupněny v souladu s čl. 10 odst. 7.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty týkající se zásad ověřování podle odstavce 1, pokud jde o možnost upuštění od povinnosti ověřovatele navštívit zařízení, kde se příslušné zboží vyrábí, a vymezení prahových hodnot, na jejichž základě se určí, zda jsou dané nesprávnosti nebo porušení pravidel závažné, a týkající se podkladů nezbytných k vypracování ověřovací zprávy, včetně jejího formátu. Komise přitom usiluje o soudržnost s postupy stanovenými v prováděcím nařízení Komise (EU) 2018/2067. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Článek 9

Cena uhlíku zaplacená v zemi původu

1. Schválený deklarant pro CBAM se může v prohlášení CBAM domáhat snížení počtu certifikátů CBAM, které je třeba odevzdat, aby byla zohledněna cena uhlíku, která byla za deklarované obsažené emise zaplacená v zemi původu. Cenu uhlíku lze zohlednit pouze v rozsahu, v jakém byla skutečně zaplacená, a to s přihlédnutím k jakékoli slevě nebo jakékoli jiné formě náhrady dostupné v zemi původu, která by vedly ke snížení této ceny uhlíku.
2. Schválený deklarant pro CBAM vede záznamy o dokumentaci potřebné k prokázání toho, že se na deklarované obsažené emise vztahovala cena uhlíku v zemi původu zboží, která byla skutečně zaplacená, jak je uvedeno v odstavci 1. Schválený deklarant pro CBAM uchovává především doklady o dostupných slevách nebo jakékoli jiné formě náhrady, zejména odkazy na příslušné právní předpisy dané země. Tuto dokumentaci ověří osoba nezávislá na schváleném deklarantovi pro CBAM a nezávislá na orgánech země původu. Schválený deklarant pro CBAM rovněž uchovává doklady o skutečném zaplacení ceny uhlíku.
3. Schválený deklarant pro CBAM uchovává záznamy podle odstavce 2 do konce čtvrtého roku následujícího po roce, v němž bylo nebo mělo být prohlášení CBAM podáno.

4. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, pokud jde o podrobná pravidla týkající se převodu průměrné roční ceny uhlíku skutečně zaplacené v souladu s odstavcem 1 na odpovídající snížení počtu certifikátů CBAM, které mají být odevzdány, včetně převodu ceny uhlíku skutečně zaplacené v cizí měně na eura na základě ročního průměrného směnného kurzu, požadovaných dokladů o skutečném zaplacení ceny uhlíku, příkladů příslušných slev či jiných forem náhrady uvedených v odstavci 1, a kvalifikace nezávislé osoby podle odstavce 2 a podmínek pro zajištění nezávislosti. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Článek 10

Registrace provozovatelů a zařízení ve třetích zemích

1. Na žádost provozovatele zařízení, které se nachází ve třetí zemi, zaregistruje Komise informace o tomto provozovateli a jeho zařízení v ústřední databázi podle článku 14a.
2. Žádost o registraci podle odstavce 1 obsahuje níže uvedené informace, které je při registraci třeba zadat do ústřední databáze:
 - a) název/jméno, adresu a kontaktní údaje provozovatele;
 - b) umístění každého jednotlivého zařízení včetně jeho úplné adresy a zeměpisných souřadnic vyjádřených šestimístními údaji o zeměpisné délce a šířce;
 - c) hlavní ekonomickou činnost zařízení.

3. Komise oznámí provozovateli, že byl zaregistrován v ústřední databázi. Registrace zůstane v platnosti po dobu pěti let ode dne, kdy byla oznámena provozovateli zařízení.
4. Provozovatel Komisi neprodleně oznámí veškeré změny informací uvedených v odstavci 2, k nimž dojde po registraci, a Komise provede aktualizaci příslušných informací.
5. Provozovatel:
 - a) stanoví obsažené emise vypočítané v souladu s metodami stanovenými v příloze III podle druhu zboží vyrobeného v zařízení podle odstavce 1;
 - b) zajistí, aby obsažené emise podle písmene a) byly ověřeny ověřovatelem akreditovaným podle článku 18 v souladu se zásadami ověřování stanovenými v příloze V;
 - c) uchovává po dobu čtyř let po provedení ověření kopii ověřovací zprávy, jakož i záznamy o informacích potřebných k výpočtu emisí obsažených ve zboží v souladu s požadavky stanovenými v příloze IV.
6. Záznamy podle odst. 5 písm. c) jsou dostatečně podrobné, aby bylo možné ověřit obsažené emise v souladu s článkem 8 a přílohou V a aby na jejich základě mohl jakýkoli příslušný orgán přezkoumat v souladu s čl. 19 odst. 1 prohlášení CBAM vyhotovené schváleným deklarantem pro CBAM, jemuž byly relevantní informace zpřístupněny v souladu s odstavcem 7.

7. Provozovatel může schválenému deklarantovi pro CBAM zpřístupnit informace o ověření obsažených emisí podle odstavce 5. Schválený deklarant pro CBAM je oprávněn tyto zpřístupněné informace využít ke splnění povinnosti podle článku 8.
8. Provozovatel může kdykoli požádat o zrušení registrace v databázi. Komise na základě této žádosti a po oznámení příslušným vnitrostátním orgánům zruší registraci informací o tomto provozovateli a o jeho zařízení v ústřední databázi, pokud tyto informace nejsou nezbytné pro přezkum předložených prohlášení CBAM. Poté, co Komise poskytla provozovateli možnost se vyjádřit a provedla konzultace s příslušnými vnitrostátními orgány, může registraci informací rovněž zrušit, pokud shledá, že informace již nejsou přesné. Komise o tomto zrušení registrace informuje příslušné orgány členských států.

Kapitola III

Příslušné orgány

Článek 11

Příslušné orgány

1. Každý členský stát určí příslušný orgán, který bude plnit povinnosti vyplývající z tohoto nařízení, a uvědomí o tom Komisi.

Komise zpřístupní členským státům seznam všech příslušných orgánů a zveřejní tyto informace v *Úředním věstníku Evropské unie*.

2. Příslušné orgány si vyměňují veškeré informace, které jsou nezbytné nebo relevantní pro výkon jejich úkolů a povinností podle tohoto nařízení.

Článek 12

Komise

Kromě úkolů, které Komise vykonává podle ustanovení tohoto nařízení, napomáhá také příslušným orgánům při plnění povinností, které jim vyplývají z tohoto nařízení, a koordinuje jejich činnosti tím, že podporuje výměnu osvědčených postupů v této oblasti a vydávání pokynů týkajících se těchto postupů a prosazuje odpovídající výměnu informací a spolupráci mezi příslušnými orgány vzájemně, jakož i mezi příslušnými orgány a Komisí.

Článek 13

Služební tajemství a zveřejňování informací

1. Na veškeré informace, které jsou důvěrné povahy nebo jsou poskytovány jako důvěrné a které příslušný orgán nebo Komise získaly při plnění svých povinností, se vztahuje povinnost zachovávat služební tajemství. Tyto informace nesmí příslušný orgán ani Komise zveřejnit bez výslovného souhlasu osoby nebo orgánu, které je poskytly, nebo na základě ustanovení unijních nebo vnitrostátních právních předpisů.
2. Příslušné orgány a Komise však mohou tyto informace sdílet s příslušnými orgány jiných členských států, celními orgány, orgány odpovědnými za správní nebo trestní sankce, Komisí a Úřadem evropského veřejného žalobce s cílem zajistit, aby osoby plnily své povinnosti podle tohoto nařízení a aby byly uplatňovány celní předpisy. Na tyto sdílené informace samotné se vztahuje služební tajemství a nesmějí být sděleny žádné jiné osobě nebo orgánu, vyjma na základě ustanovení unijního nebo vnitrostátního práva.

Článek 14
Ústřední registr

1. Komise zřídí ústřední registr schválených deklarantů pro CBAM v podobě standardizované elektronické databáze obsahující údaje týkající se certifikátů CBAM těchto schválených deklarantů pro CBAM. Komise informace v tomto registru automaticky a v reálném čase zpřístupní celním orgánům a příslušným orgánům členských států.
2. Registr podle odstavce 1 obsahuje účty s informacemi o každém schváleném deklarantovi pro CBAM, zejména pak:
 - a) jméno či název a kontaktní údaje schváleného deklaranta pro CBAM;
 - b) číslo EORI schváleného deklaranta pro CBAM;
 - c) číslo účtu CBAM;
 - d) počet certifikátů CBAM, jejich prodejní cenu, datum jejich koupě, odevzdání či zpětného odkupu nebo datum zrušení jejich platnosti ve vztahu ke každému jednotlivému schválenému deklarantovi pro CBAM.
3. Informace v registru uvedené v odstavci 2 jsou důvěrné.

Článek 14a
Ústřední databáze provozovatelů a zařízení ve třetích zemích

Komise zřídí ústřední databázi přístupnou veřejnosti, která obsahuje jména či názvy, adresy a kontaktní údaje provozovatelů a umístění zařízení ve třetích zemích v souladu s čl. 10 odst. 2. Provozovatel se může rozhodnout, že jeho jméno či název, adresa a kontaktní údaje nebudou zpřístupněny veřejnosti.

Článek 15

Nezávislá evidence transakcí

1. Komise vede nezávislou evidenci transakcí, v níž je zaznamenávána koupě certifikátů CBAM, jejich vlastnictví, odevzdání, zpětný odkup a zrušení jejich platnosti.
2. Komise u transakcí zaznamenaných v nezávislé evidenci transakcí provádí kontroly na základě posouzení rizik, aby se zajistilo, že při koupi certifikátů CBAM, jejich vlastnictví, odevzdání, zpětném odkupu a zrušení jejich platnosti nedochází k žádným nesrovnalostem.
3. Jsou-li v důsledku kontrol provedených podle odstavce 2 zjištěny nesrovnalosti, oznámí to Komise příslušným orgánům dotčeného členského státu či dotčených členských států za účelem dalšího šetření, aby byly zjištěné nesrovnalosti napraveny.

Článek 16

Účty v ústředním registru

1. Komise přidělí každému schválenému deklarantovi pro CBAM jedinečné číslo účtu CBAM.
2. Každý schválený deklarant pro CBAM má přístup ke svému účtu v ústředním registru.
3. Komise účet zřídí, jakmile je uděleno schválení podle čl. 17 odst. 1, a schváleného deklaranta pro CBAM o tom uvědomí.
4. Pokud schválený deklarant pro CBAM ukončí svou hospodářskou činnost nebo je zrušena platnost jeho schválení, Komise účet tohoto schváleného deklaranta pro CBAM zruší, pokud schválený deklarant pro CBAM splnil všechny své povinnosti podle tohoto nařízení.

Článek 17

Schválení

0. Jestliže je žádost o status schváleného deklaranta pro CBAM předložena v souladu s čl. 5 odst. 1, příslušný orgán členského státu, v němž je deklarant usazen, udělí status schváleného deklaranta pro CBAM, pokud jsou splněna kritéria stanovená v odstavci 1. Status schváleného deklaranta pro CBAM se uznává ve všech členských státech.
1. Kritéria pro udělení statusu schváleného deklaranta pro CBAM jsou tato:
 - a) žadatel se v průběhu pěti let předcházejících podání žádosti nepodílel na závažném nebo opakovaném porušení celních předpisů, daňových předpisů, pravidel proti zneužívání trhu nebo pravidel mechanismu CBAM, a zejména nemá záznam o žádném závažném trestném činu souvisejícím s jeho hospodářskou činností;
 - b) žadatel prokáže svou finanční a provozní způsobilost plnit závazky, které mu z tohoto nařízení vyplývají.
 - c) žadatel je usazen v členském státě; a
 - d) žadateli bylo přiděleno číslo EORI v souladu s článkem 9 nařízení (EU) č. 952/2013.
2. Pokud příslušný orgán zjistí, že podmínky uvedené v odstavci 1 nejsou splněny, nebo pokud žadatel neposkytl informace uvedené v čl. 5 odst. 3, udělení statusu schváleného deklaranta pro CBAM se zamítne. V tomto rozhodnutí musí být uvedeny důvody zamítnutí a informace o možnosti odvolání.
3. (vypouští se)

4. Rozhodnutí příslušného orgánu, kterým se uděluje status schváleného deklaranta pro CBAM, se zaregistruje v ústředním registru a obsahuje tyto informace:
 - a) jméno či název a adresu schváleného deklaranta pro CBAM;
 - b) číslo EORI schváleného deklaranta pro CBAM;
 - c) číslo účtu CBAM, které mu bylo přiděleno v souladu s čl. 16 odst. 1.
5. (vypouští se)
6. Za účelem splnění kritérií stanovených v odst. 1 písm. b) požádá příslušný orgán o poskytnutí jistoty, pokud mezi okamžikem usazení žadatele a rokem, kdy byla podána žádost podle čl. 5 odst. 1, neuplynula dvě celá účetní období. Příslušný orgán stanoví výši této jistoty tak, aby odpovídala výši hodnoty certifikátů CBAM, které by schválený deklarant pro CBAM musel odevzdat v souladu s článkem 22, pokud jde o dovozy zboží uvedené v souladu s čl. 5 odst. 3 písm. g). Uvedená jistota je poskytnuta ve formě bankovní záruky splatné na první výzvu finanční institucí působící v Unii nebo v jiné formě, která poskytuje rovnocennou záruku.
7. Pokud příslušný orgán zjistí, že poskytnutá jistota nezajišťuje splnění povinností, tohoto schváleného deklaranta pro CBAM vyplývajících z mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích, nebo již k jejich splnění nedostačuje, požádá schváleného deklaranta pro CBAM, aby buď poskytl dodatečnou jistotu, nebo nahradil původní jistotu novou jistotou, a to podle volby schváleného deklaranta pro CBAM.
8. Příslušný orgán uvolní jistotu ihned po 31. květnu druhého roku, v němž schválený deklarant pro CBAM v souladu s článkem 22 odevzdal certifikáty CBAM.

9. Příslušný orgán zruší status schváleného deklaranta pro CBAM, pokud o to schválený deklarant pro CBAM požádá. Příslušný orgán zruší status schváleného deklaranta pro CBAM rovněž v případě, že schválený deklarant pro CBAM již nesplňuje kritéria stanovená v odstavcích 1 nebo 7 tohoto článku, nebo pokud se podílel na závažném nebo opakovaném porušení povinnosti odevzdat certifikáty CBAM podle čl. 22 odst. 1 nebo povinnosti zajistit na konci každého čtvrtletí dostatečný počet certifikátů CBAM na svém účtu v ústředním registru, jak je uvedeno v čl. 22 odst. 2. Před zrušením statusu schváleného deklaranta pro CBAM poskytne příslušný orgán schválenému deklarantovi pro CBAM možnost se vyjádřit. Každé rozhodnutí o zrušení statusu musí obsahovat odůvodnění a informace o právu na odvolání.
10. Příslušný orgán zaregistruje v ústředním registru informace o žadatelích, jejichž žádost o udělení statusu schváleného deklaranta pro CBAM byla v souladu s odstavcem 2 tohoto článku zamítnuta, a o osobách, jejichž status schválených deklarantů pro CBAM byl zrušen v souladu s odstavcem 9 tohoto článku.
11. Komise přijme prostřednictvím prováděcích aktů podrobná pravidla týkající se uplatňování kritérií uvedených v odstavci 1, včetně kritéria nepodílení se na závažném nebo opakovaném porušení povinností uvedených v odst. 1 písm. a) a uplatňování jistoty uvedené v odstavcích 6 až 8, uplatňování kritérií závažného nebo opakovaného porušení povinností uvedené v odstavci 9 a důsledků odnětí statusu schváleného deklaranta pro CBAM. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Článek 18

Akreditace ověřovatelů

1. Každá osoba akreditovaná v souladu s prováděcím nařízením Komise (EU) 2018/2067 pro příslušnou skupinu činností se považuje za akreditovaného ověřovatele podle tohoto nařízení. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty za účelem určení příslušných skupin činností tím, že zajistí sladění kvalifikací akreditovaného ověřovatele nezbytných k provádění ověření podle tohoto nařízení s příslušnou skupinou činností uvedenou v příloze I prováděcího nařízení Komise (EU) 2018/2067 a uvedenou v osvědčení o akreditaci. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.
2. Vedle ustanovení odstavce 1 může vnitrostátní akreditační orgán na základě žádosti akreditovat osobu, která je usazena v Unii, jako ověřovatele podle tohoto nařízení, pokud se na základě předložené dokumentace domnívá, že je tato osoba způsobilá uplatňovat zásady ověřování uvedené v příloze V za účelem plnění povinností souvisejících s kontrolou obsažených emisí, které jsou stanoveny v člancích 8 a 10.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 28 za účelem doplnění tohoto nařízení upřesněním podmínek pro udělení akreditace podle odstavce 2, pro kontrolu a dohled nad akreditovanými ověřovateli, pro odnětí akreditace a pro vzájemné uznávání a vzájemné hodnocení akreditačních orgánů.

Článek 19

Přezkum prohlášení CBAM

1. Příslušný orgán členského státu, v němž je schválený deklarant pro CBAM usazen, může přezkoumat prohlášení CBAM ve lhůtě, která končí uplynutím čtyř let následujících po roce, v němž mělo být prohlášení předloženo. Přezkum může spočívat v ověření informací uvedených v prohlášení CBAM na základě informací sdělených celními orgány v souladu s čl. 25 odst. 2 a jakýchkoli dalších relevantních důkazů a na základě jakéhokoli auditu, který je považován za nezbytný, a to i v prostorách schváleného deklaranta pro CBAM.
- 1a. Aniž je dotčen odstavec 1, Komise pravidelně uvede rizikové faktory a body, na něž měly příslušné orgány zaměřit svou pozornost, na základě analýzy rizik souvisejících s prováděním mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích na úrovni EU, přičemž zohlední informace obsažené v ústředním registru, údaje poskytnuté celními orgány a další relevantní zdroje informací, včetně kontrol uvedených v čl. 15 odst. 2 a čl. 25 odst. 3. Komise rovněž usnadní výměnu informací s příslušnými orgány o podvodných činnostech a uplatňování sankcí vůči schváleným deklarantům pro CBAM.
2. Pokud schválený deklarant pro CBAM nepodá prohlášení CBAM v souladu s článkem 6, Komise na základě informací, které má k dispozici, posoudí povinnosti tohoto schváleného deklaranta pro CBAM vyplývající z mechanismu uhlíkového vyrovnání na hranicích a vypočte celkový počet certifikátů CBAM, které má deklarant odevzdat, a to nejpozději do 31. prosince roku následujícího po roce, kdy mělo být prohlášení CBAM podáno. Komise sdělí tyto informace členskému státu, v němž je schválený deklarant pro CBAM usazen.

3. Pokud příslušný orgán zjistí, že deklarovaný počet certifikátů CBAM, které mají být odevzdány, není správný nebo že nebylo podáno žádné prohlášení CBAM v souladu s článkem 6, určí počet certifikátů CBAM, které má schválený deklarant pro CBAM odevzdat. Příslušný orgán tento určený počet oznámí schválenému deklarantovi pro CBAM a požádá ho, aby dodatečné certifikáty CBAM do jednoho měsíce odevzdal. Toto rozhodnutí musí obsahovat odůvodnění a informace o právu na odvolání.
4. (vypouští se)
5. Pokud příslušný orgán zjistí, že počet odevzdaných certifikátů CBAM převyšuje počet, který měl být odevzdán, neprodleně o tom informuje Komisi. Odevzdané přebytečné certifikáty CBAM se zpětně odkoupí v souladu s postupy stanovenými v článku 23.

Kapitola IV

Certifikáty CBAM

Článek 20

Prodej certifikátů CBAM

0. Členské státy prodávají certifikáty CBAM schváleným deklarantům pro CBAM usazeným v jejich členském státě. Za tímto účelem se certifikáty CBAM prodávají na centrální společné platformě, která bude zřízena Komisí na základě společného zadávacího řízení mezi Komisí a členskými státy a bude spravována Komisí. Komise přijme akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 28 za účelem dalšího vymezení harmonogramu, správy a dalších aspektů prodeje a zpětného odkupu certifikátů CBAM s cílem zajistit soulad s postupy stanovenými v nařízení Komise (EU) č. 1031/2010.
1. Certifikáty CBAM se prodávají schváleným deklarantům pro CBAM za cenu vypočtenou v souladu s článkem 21.
2. Komise zajistí, aby bylo každému certifikátu CBAM při jeho vytvoření přiděleno jedinečné identifikační číslo, a toto jedinečné identifikační číslo, cenu certifikátu a datum jeho prodeje zaznamená v ústředním registru na účtu schváleného deklaranta pro CBAM, který tento certifikát kupuje.

Článek 21

Cena certifikátů CBAM

1. Komise vypočítá cenu certifikátů CBAM jako průměr uzavíracích cen povolenek EU ETS na společné dražební platformě v souladu s postupy stanovenými v nařízení Komise (EU) č. 1031/2010²⁴ za každý kalendářní týden. Ve vztahu k těm kalendářním týdnům, v nichž se na společné dražební platformě neplánují žádné dražby, se cenou certifikátů CBAM rozumí průměr uzavíracích cen povolenek EU ETS za poslední týden, v němž se dražby na společné dražební platformě konaly.
2. Tato průměrná cena je zveřejněna Komisí první pracovní den následujícího kalendářního týdne a použije se od následujícího pracovního dne do prvního pracovního dne následujícího kalendářního týdne.
3. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty za účelem bližšího vymezení metodiky výpočtu průměrné ceny certifikátů CBAM a praktických opatření pro zveřejnění ceny. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

²⁴ Nařízení Komise (EU) č. 1031/2010 ze dne 12. listopadu 2010 o harmonogramu, správě a jiných aspektech dražeb povolenek na emise skleníkových plynů v souladu se směrnicí 2003/87/ES (Úř. věst. L 302, 18.11.2010, s. 1).

Článek 22

Odevzdání certifikátů CBAM

1. Do 31. května každého roku odevzdá schválený deklarant pro CBAM Komisi za kalendářní rok předcházející roku odevzdání takový počet certifikátů CBAM, který odpovídá obsaženým emisím deklarovaným v souladu s čl. 6 odst. 2 písm. c) a ověřeným v souladu s článkem 8. Za tímto účelem schválený deklarant pro CBAM zajistí, aby byl na jeho účtu v ústředním registru požadovaný počet certifikátů CBAM k dispozici. Komise tyto certifikáty CBAM zruší.
2. Schválený deklarant pro CBAM zajistí, aby počet certifikátů CBAM na jeho účtu v ústředním registru na konci každého čtvrtletí odpovídal nejméně 80 % emisí obsažených ve veškerém zboží dovezeném deklarantem od počátku kalendářního roku, které se stanoví na základě standardních hodnot v souladu s metodami stanovenými v příloze III.
3. Pokud Komise zjistí, že počet certifikátů CBAM na účtu schváleného deklaranta pro CBAM neodpovídá povinnostem podle odstavce 2, oznámí prostřednictvím ústředního registru schválenému deklarantovi pro CBAM, že je třeba, aby do jednoho měsíce zajistil dostatečný počet certifikátů CBAM na svém účtu. Komise rovněž informuje příslušný orgán členského státu, v němž je schválený deklarant pro CBAM usazen.
4. (vypouští se)

Článek 23

Zpětný odkup certifikátů CBAM

1. Na žádost schváleného deklaranta pro CBAM členský stát, v němž je schválený deklarant pro CBAM usazen, zpětně odkoupí certifikáty CBAM odevzdané navíc, které zůstanou na účtu deklaranta v ústředním registru po odevzdání certifikátů v souladu s článkem 22. Za tímto účelem Komise zakoupí tyto certifikáty prostřednictvím společné centrální platformy uvedené v článku 20 jménem členského státu, v němž je schválený deklarant pro CBAM usazen. Žádost o zpětný odkup se podává do 30. června každého roku, během něhož byly certifikáty CBAM odevzdány.
2. Počet certifikátů, na něž se vztahuje zpětný odkup podle odstavce 1, je omezen na jednu třetinu celkového počtu certifikátů CBAM zakoupených schváleným deklarantem pro CBAM během předchozího kalendářního roku.
3. Každý certifikát CBAM je zpětně odkoupen za cenu, kterou schválený deklarant pro CBAM za tento certifikát v okamžiku koupě zaplatil.

Článek 24

Zrušení certifikátů CBAM

Do 30. června každého roku zruší Komise platnost veškerých certifikátů CBAM, které byly zakoupeny během roku před předchozím kalendářním rokem a které zůstaly na účtu schváleného deklaranta pro CBAM v ústředním registru. Platnost těchto certifikátů CBAM se zruší bez jakékoli náhrady.

Kapitola V

Celní orgány

Článek 25

Pravidla vztahující se na dovoz zboží

1. Celní orgány nepovolí dovoz zboží jinou osobou než schváleným deklarantem pro CBAM.
2. Celní orgány prostřednictvím mechanismu dohledu zavedeného na základě čl. 56 odst. 5 nařízení (EU) č. 952/2013 pravidelně a automaticky předávají Komisi informace o zboží deklarovaném v celním prohlášení za účelem dovozu, k nimž patří číslo EORI a číslo účtu CBAM schváleného deklaranta pro CBAM, osmimístný kód KN zboží, jeho množství a země původu, datum prohlášení a celní režim.
- 2a. Komise sdělí informace uvedené v odstavci 2 příslušnému orgánu členského státu, v němž je schválený deklarant pro CBAM usazen.
3. (vypouští se)
4. Celní orgány mohou v souladu s čl. 12 odst. 1 nařízení (EU) č. 952/2013 sdělit příslušnému orgánu členského státu, který deklarantovi udělil status schváleného deklaranta pro CBAM, důvěrné informace, které získaly při plnění svých povinností nebo které jim byly poskytnuty jako důvěrné.
5. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, které vymezí informace podle odstavce 2 a harmonogram a způsoby jejich předávání. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Kapitola VI

Uplatňování

Článek 26

Sankce

1. Schválený deklarant pro CBAM, který do 31. května každého roku neodevzdá určitý počet certifikátů CBAM odpovídající emisím obsaženým ve zboží dovezeném během předchozího roku, je povinen zaplatit sankci. Tato sankce je totožná s pokutou za překročení emisí stanovenou v čl. 16 odst. 3 směrnice 2003/87/ES a je zvýšena podle čl. 16 odst. 4 uvedené směrnice, přičemž nabývá platnosti v roce dovozu zboží, a uplatní se na každý certifikát CBAM, který schválený deklarant pro CBAM neodevzdal.
2. Za zaplacení sankce odpovídá osoba, která není schváleným deklarantem pro CBAM a uvádí zboží na celní území Unie, aniž by splnila povinnosti podle tohoto nařízení. Tato sankce činí v závislosti na délce, závažnosti a rozsahu takového nesplnění trojnásobek až pětinasobek sankce uvedené v odstavci 1 uplatnitelné v roce dovozu zboží na každý certifikát CBAM, který dotyčná osoba neodevzdala.
3. Úhrada sankce nezavazuje schváleného deklaranta pro CBAM povinnosti odevzdat zbývajících počet certifikátů CBAM stanovený podle čl. 19 odst. 3.

4. Zjistí-li příslušný orgán, a to i na základě přezkumů prohlášení CBAM uvedených v článku 19, že schválený deklarant pro CBAM nesplnil povinnost odevzdat certifikáty CBAM, jak je uvedeno v odstavci 1, nebo že určitá osoba uvedla zboží na celní území Unie, aniž by odevzdala certifikáty CBAM podle tohoto nařízení, jak je uvedeno v odstavci 2, uloží příslušný orgán sankci podle odstavce 1, případně podle odstavce 2. Za tímto účelem příslušný orgán informuje schváleného deklaranta pro CBAM, nebo – v případě použití odstavce 2 – danou osobu:
- a) že příslušný orgán dospěl k závěru, že schválený deklarant pro CBAM nebo daná osoba nesplnili povinnost odevzdat certifikáty CBAM za daný rok;
 - b) o důvodech, na jejichž základě k tomuto závěru dospěl;
 - c) o výši sankce uložené schválenému deklarantovi pro CBAM nebo dané osobě;
 - d) o datu splatnosti sankce;
 - e) o opatřeních, která má schválený deklarant pro CBAM nebo osoba uvedená v odstavci 2 přijmout za účelem zaplacení sankce; a
 - f) o právu schváleného deklaranta pro CBAM nebo dané osoby podat odvolání podle vnitrostátních předpisů.
5. Není-li sankce ve stanovené lhůtě zaplacena, zajistí příslušný orgán zaplacení této částky všemi prostředky, které má podle právních předpisů dotyčného členského státu k dispozici.

1. Komise přijme na základě relevantních a objektivních údajů v souladu s tímto článkem opatření, která řeší praktiky, pomocí nichž je toto nařízení obcházeno.
2. Obcházením se rozumí změna struktury obchodu ve vztahu k dováženému zboží, která vyplývá z praktik, postupů nebo prací, jež nemají dostatečné opodstatnění nebo hospodářský důvod kromě vyhýbání se povinnosti podle tohoto nařízení. Tyto praktiky, postupy nebo pracovní úkony zahrnují:
 - a) drobnou úpravu daného zboží tak, aby spadalo pod kódy KN neuvedené v příloze I, přičemž tato změna nemění jeho základní vlastnosti; nebo
 - b) umělé rozdělení zásilek tak, aby vlastní hodnota na zásilku nepřesahovala celkovou částku 150 EUR, s cílem vyhnout se povinností vyplývajícím z tohoto nařízení.
3. Komise soustavně monitoruje veškeré výrazné změny struktury obchodu se zbožím a mírně upravenými výrobky na unijní úrovni.
4. Členský stát nebo kterákoli strana, která je obcházením popsáním v odstavci 2 dotčena nebo z něj má prospěch, může tuto situaci oznámit Komisi, zejména pokud se v porovnání se stejným obdobím předchozího roku po dobu dvou měsíců potýká se značným poklesem objemu dováženého zboží uvedeného v příloze I a se zvýšením objemu dovozu mírně upravených výrobků, které na seznamu zboží v příloze I uvedeny nejsou. Oznámení obsahuje důvody, na nichž se zakládá, a mělo by případně zahrnovat příslušné údaje a statistiky týkající se zboží a výrobků podle odstavce 2.

5. Pokud má Komise s přihlédnutím k příslušným údajům, zprávám a statistikám, včetně těch dodaných celními orgány členských států, dostatečné důvody se domnívat, že v jednom či více členských státech dochází k situacím uvedeným v odst. 2 písm. a) ustáleným způsobem, má pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci v souladu s článkem 28 za účelem změny přílohy I doplněním příslušných mírně upravených produktů uvedených v odst. 2 písm. a) v zájmu zamezení takovému obcházení.

Kapitola VII

Výkon přenesené pravomoci a postup projednávání ve výboru

Článek 28

Výkon přenesené pravomoci

1. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci je svěřena Komisi za podmínek stanovených v tomto článku.
2. Pravomoc přijímat akty v přenesené pravomoci uvedená v čl. 2 odst. 10 a 11, čl. 18 odst. 3, čl. 20 odst. 0 a čl. 27 odst. 5 je Komisi svěřena na dobu pěti let od 1. ledna 2025. Komise vypracuje zprávu o výkonu přenesení pravomoci nejpozději devět měsíců před koncem tohoto pětiletého období. Přenesení pravomoci se automaticky prodlužuje o další období stejné délky trvání, nevysloví-li Evropský parlament ani Rada proti tomuto prodloužení námitku nejpozději tři měsíce před koncem každého takového období.
3. Evropský parlament nebo Rada mohou přenesení pravomoci uvedené v čl. 2 odst. 10 a 11, čl. 18 odst. 3, čl. 20 odst. 0 a čl. 27 odst. 5 kdykoli zrušit.

4. Rozhodnutím o zrušení se ukončuje přenesení pravomoci v něm určené. Rozhodnutí nabývá účinku prvním dnem po zveřejnění v *Úředním věstníku Evropské unie* nebo k pozdějšímu dni, který je v něm upřesněn. Nedotýká se platnosti již platných aktů v přenesené pravomoci.
5. Před přijetím aktu v přenesené pravomoci vede Komise konzultace s odborníky jmenovanými jednotlivými členskými státy v souladu se zásadami stanovenými v interinstitucionální dohodě ze dne 13. dubna 2016 o zdokonalení tvorby právních předpisů.
6. Přijetí aktu v přenesené pravomoci Komise neprodleně oznámí současně Evropskému parlamentu a Radě.
7. Akt v přenesené pravomoci přijatý podle čl. 2 odst. 10 a 11, čl. 18 odst. 3, čl. 20 odst. 0 a čl. 27 odst. 5 vstoupí v platnost, pouze pokud proti němu Evropský parlament nebo Rada nevysloví námitky ve lhůtě dvou měsíců ode dne, kdy jim byl tento akt oznámen, nebo pokud Evropský parlament i Rada před uplynutím této lhůty informují Komisi o tom, že námitky nevysloví. Z podnětu Evropského parlamentu nebo Rady se tato lhůta prodlouží o dva měsíce.

Článek 29

Výkon prováděcích pravomocí Komisí

1. Komisi je nápomocen výbor pro mechanismus uhlíkového vyrovnání na hranicích. Uvedený výbor je výborem ve smyslu nařízení (EU) č. 182/2011.
2. Odkazuje-li se na tento odstavec, použije se článek 5 nařízení (EU) č. 182/2011.

Kapitola VIII

Podávání zpráv a přezkum

Článek 30

Přezkum a podávání zpráv ze strany Komise

1. Komise co nejdříve shromáždí informace potřebné k rozšíření oblasti působnosti tohoto nařízení na nepřímé emise a na zboží v navazujících člancích hodnotového řetězce, jakož i na jiné zboží než to, které je uvedeno v příloze I.
2. Před dnem 1. ledna 2026 předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Zpráva se zaměří zejména na téma dalšího rozšíření oblasti působnosti tak, aby se nařízení z hlediska obsažených emisí vztahovalo i na nepřímé emise, zboží v navazujících člancích hodnotového řetězce a jiné zboží, u něhož hrozí únik uhlíku. Zpráva rovněž posoudí pokrok, jehož bylo dosaženo při mezinárodních jednáních týkajících se opatření v oblasti klimatu. Zpráva obsahuje posouzení dopadu mechanismu na únik uhlíku, a to i v souvislosti s vývozem. Zpráva obsahuje posouzení možností dalšího rozšíření oblasti působnosti na emise obsažené v dopravních službách a službách, u nichž může hrozit únik uhlíku. Zpráva rovněž obsahuje posouzení systému správy, včetně správních nákladů, praktik obcházení, uplatňování čl. 2 odst. 2a tohoto nařízení a dopadu mechanismu na dotčená odvětví, na navazující odvětví, která jejich zboží používají jako vstupy, na mezinárodní obchod, včetně přesouvání zdrojů, a na nejméně rozvinuté země. Obsahuje rovněž posouzení možnosti vyvinout metody výpočtu obsažených emisí na základě metod pro stanovení environmentální stopy.

3. Ke zprávě uvedené v odstavci 2 bude případně připojen legislativní návrh, zejména s cílem co nejdříve rozšířit oblast působnosti tohoto nařízení na nepřímé emise a na zboží v navazujících člancích hodnotového řetězce, a to i s přihlédnutím k pokroku, jehož bylo dosaženo při mezinárodních jednáních týkajících se opatření v oblasti klimatu.
4. Před dnem 1. ledna 2028 a poté každé dva roky předloží Komise Evropskému parlamentu a Radě zprávu o uplatňování tohoto nařízení. Zpráva obsahuje posouzení dopadu mechanismu na únik uhlíku, a to i v souvislosti s vývozem, na dotčená odvětví a případně na navazující odvětví, která jejich zboží používají jako vstupy, na vnitřní trh, hospodářský a územní dopad po celé EU, inflaci a ceny komodit, na mezinárodní obchod, včetně přesouvání zdrojů, a na nejméně rozvinuté země. Obsahuje rovněž posouzení systému správy a oblasti působnosti nařízení. Zpráva rovněž obsahuje posouzení praktik obcházení, uplatňování čl. 2 odst. 2a tohoto nařízení, výsledků šetření a uložených sankcí. Zpráva rovněž obsahuje souhrnné informace o intenzitě emisí podle jednotlivých zemí původu u různých výrobků uvedených v příloze I. Tyto zprávy se případně doplní legislativním návrhem.

Kapitola IX

Koordinace s přidělováním bezplatných povolenek v rámci systému EU pro obchodování s emisemi

Článek 31

Přidělování bezplatných povolenek v rámci systému EU pro obchodování s emisemi a povinnost odevzdat certifikáty CBAM

1. Počet certifikátů CBAM, které je třeba odevzdat v souladu s článkem 22, se upraví tak, aby odrazil rozsah, v jakém jsou zařízení, která v Unii vyrábějí zboží uvedené v příloze I, přidělovány bezplatné povolenky EU ETS v souladu s článkem 10a směrnice 2003/87/ES.
2. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, kterými stanoví podrobná pravidla pro výpočet úpravy uvedené v odstavci 1. Tato podrobná pravidla se vypracují s odkazem na zásady uplatňované v systému EU ETS pro přidělování bezplatných povolenek zařízením vyrábějícím v rámci Unie zboží uvedené v příloze I, přičemž se zohlední různé referenční hodnoty používané v systému EU ETS pro přidělování bezplatných povolenek s cílem sloučit je do odpovídajících hodnot pro dotčené zboží a zohlednit příslušné vstupní materiály. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2.

Kapitola X

Přechodná ustanovení

Článek 32

Přechodné období

Během přechodného období od 1. ledna 2023 do 31. prosince 2025 jsou povinnosti dovozce podle tohoto nařízení omezeny na oznamovací povinnosti stanovené v člancích 33 až 35. Pokud je tento dovozce usazen v členském státě a využívá nepřímé zastoupení v souladu s článkem 18 nařízení (EU) č. 952/2013 a pokud s tím nepřímý celní zástupce souhlasí, vztahují se na tohoto nepřímého celního zástupce oznamovací povinnosti. Není-li dovozce usazen v členském státě, vztahují se oznamovací povinnosti na nepřímého celního zástupce.

Článek 33

Dovoz zboží

1. (vypouští se)
2. Celní orgány informují celního deklaranta o oznamovací povinnosti uvedené v článku 35 nejpozději v okamžiku propuštění zboží do volného oběhu.
3. Celní orgány pravidelně a automaticky předají prostřednictvím mechanismu dohledu zavedeného na základě čl. 56 odst. 5 nařízení (EU) č. 952/2013 Komisi informace o dováženém zboží, včetně zušlechtěných výrobků, které jsou výsledkem pasivního zušlechtovacího styku. Tyto informace zahrnují číslo EORI celního deklaranta, jakož i dovozce, osmimístný kód KN, množství, zemi původu, celního deklaranta, datum prohlášení a celní režim.

4. Komise sdělí informace uvedené v odstavci 3 příslušným orgánům členských států, kde je usazen celní deklarant a v příslušných případech dovozce.

Článek 34

Oznamovací povinnost u některých celních režimů

1. V případě dovozu zušlechtěných výrobků, které jsou výsledkem aktivního zušlechtovacího styku podle článku 256 nařízení (EU) č. 952/2013, se oznamovací povinnost podle čl. 35 odst. 1 vztahuje i na informace o zboží, které bylo propuštěno do režimu aktivního zušlechtovacího styku a jehož výsledkem byly dovezené zušlechtěné výrobky, a to i pokud dané zušlechtěné výrobky nejsou uvedeny v příloze I tohoto nařízení. Toto ustanovení se použije rovněž v případě, že zušlechtěné výrobky, které jsou výsledkem aktivního zušlechtovacího styku, jsou vráceným zbožím podle článku 205 nařízení (EU) č. 952/2013.
2. Oznamovací povinnost podle čl. 35 odst. 1 se nevztahuje na dovoz:
 - a) zušlechtěných výrobků, které jsou výsledkem pasivního zušlechtovacího styku podle článku 259 nařízení (EU) č. 952/2013;
 - b) zboží, které se považuje za vrácené zboží podle článku 203 nařízení (EU) č. 952/2013.

Článek 35
Oznamovací povinnost

1. Každý dovozce, který v průběhu daného čtvrtletí kalendářního roku dovezl zboží, předloží Komisi za toto čtvrtletí zprávu (dále jen „zpráva CBAM“) obsahující informace o zboží dovezeném během daného čtvrtletí, a to nejpozději jeden měsíc po skončení každého čtvrtletí.
2. Zpráva CBAM obsahuje níže uvedené informace:
 - a) celkové množství každého jednotlivého druhu zboží vyjádřené v případě elektřiny v megawatthodinách a v případě ostatního zboží v tunách, uvedené ve vztahu ke každému jednotlivému zařízení vyrábějícímu zboží v zemi původu;
 - b) celkové skutečné obsažené emise vyjádřené v tunách emisí CO₂ ekv. na megawatthodinu elektřiny nebo v případě ostatního zboží v tunách emisí CO₂ ekv. na tunu každého jednotlivého druhu zboží, vypočtené v souladu s metodou stanovenou v příloze III;
 - c) celkové nepřímé emise vyjádřené na základě metodiky stanovené v prováděcím aktu uvedeném v odstavci 6;
 - d) cenu uhlíku splatnou v zemi původu za emise obsažené v dovezeném zboží s ohledem na příslušné slevy či jiné formy náhrady.
4. Komise pravidelně sděluje příslušným orgánům seznam dovozců usazených v jejich členském státě, u nichž má důvod se domnívat, že nesplnili povinnost předložit zprávu CBAM podle odstavce 1, spolu s odpovídajícím odůvodněním.

5. Pokud příslušný orgán rozhodne, a to i na základě informací poskytnutých Komisí podle předchozího odstavce, že dovozce nesplnil povinnost předložit zprávu CBAM uvedenou v odstavci 1, uloží dovozci účinnou, přiměřenou a odrazující sankci. Za tímto účelem příslušný orgán informuje dovozce:
- a) že příslušný orgán dospěl k závěru, že dovozce nesplnil povinnost podat zprávu za dané čtvrtletí;
 - b) o důvodech, na jejichž základě k tomuto závěru dospěl;
 - c) o výši pokuty uložené dovozci;
 - d) o datu splatnosti sankce;
 - e) o opatřeních, která má dovozce přijmout k uhrazení sankce; a
 - f) o právu dovozce podat odvolání podle vnitrostátních předpisů.

6. Komisi je svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty týkající se informací, které podléhají oznamovací povinnosti, včetně podrobných informací podle země původu a druhu zboží spolu s celkovými množstvími uvedenými v odstavci 2, příkladů příslušných slev či jiných forem náhrad uvedených v odst. 2 písm. d), orientačního rozpětí sankcí, které mají být uloženy podle odstavce 5, a kritérií, která je třeba vzít v úvahu při stanovení skutečného množství, včetně závažnosti a doby, po kterou oznámení nebylo provedeno, a podrobných pravidel pro přepočet průměrné roční ceny uhlíku splatné v cizí měně podle odst. 2 písm. d) na eura na základě průměrného ročního směnného kurzu. Komisi je rovněž svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, pokud jde o podrobnější pravidla týkající se prvků metod výpočtu stanovených v příloze III, včetně stanovení hranic systému výrobních procesů, emisních faktorů, hodnot skutečných emisí specifických pro dané zařízení a jejich příslušného uplatnění na jednotlivé zboží, jakož i stanovení metod pro zajištění spolehlivosti údajů, včetně úrovně podrobnosti. Komisi je dále svěřena pravomoc přijímat prováděcí akty, pokud jde o oznamovací povinnosti u nepřímých emisí v dováženém zboží. Ty by měly zahrnovat množství elektřiny spotřebované na výrobu zboží uvedeného v příloze I, jakož i zemi původu, zdroj výroby a emisní faktor CO₂ v souvislosti s touto elektřinou.
7. Tyto prováděcí akty se přijímají přezkumným postupem podle čl. 29 odst. 2 a použijí se během přechodného období uvedeného v článku 32. Vycházejí ze stávajících právních předpisů pro zařízení, na něž se vztahuje směrnice 2003/87/ES.

Kapitola XI

Závěrečná ustanovení

Článek 36

Vstup v platnost

1. Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.
2. Použije se ode dne 1. ledna 2023.
3. Odchylně od odstavce 2:
 - a) Články 5 a 17 se použijí ode dne 1. ledna 2025;
 - b) Čl. 2 odst. 2 a články 4, 6, 7, 8, 9, 14, 15, 16, 19, 20, 21, 22, 23, 24, 25, 26, 27 a 31 se použijí ode dne 1. ledna 2026.
 - c) Články 33 a 34, jakož i čl. 35 odst. 1, 2, 3, 4, 6 a 7 se použijí do dne 31. prosince 2025.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne

Za Evropský parlament

Za Radu

předseda

předseda/předsedkyně

PŘÍLOHA I
Seznam zboží a skleníkových plynů

1. Pro účely identifikace zboží se toto nařízení uplatní na zboží zahrnuté do níže uvedených odvětví, na něž se v současnosti vztahují níže uvedené kódy kombinované nomenklatury (KN), které odpovídají kódům uvedeným v nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ⁽²⁵⁾.
2. Pro účely tohoto nařízení se skleníkovými plyny vztahujícími se ke zboží spadajícímu do níže uvedených odvětví rozumějí skleníkové plyny uvedené níže u každého jednotlivého druhu zboží.

²⁵ Nařízení Rady (EHS) č. 2658/87 ze dne 23. července 1987 o celní a statistické nomenklatuře a o společném celním sazebníku (Úř. věst. L 256, 7.9.1987, s. 1).

Cement

Kód KN	Skleníkový plyn
2523 10 00 – Cementové slínky	Oxid uhličitý
2523 21 00 – Bílý portlandský cement, též uměle barvený	Oxid uhličitý
2523 29 00 – Ostatní portlandský cement	Oxid uhličitý
2523 30 00 – Hlinitanový cement	Oxid uhličitý
2523 90 00 – Ostatní hydraulické cementy	Oxid uhličitý

Elektřina

Kód KN	Skleníkový plyn
2716 00 00 – Elektrická energie	Oxid uhličitý

Hnojiva

Kód KN	Skleníkový plyn
2808 00 00 – Kyselina dusičná; směs kyseliny sírové a dusičné (nitrační směs)	Oxid uhličitý a oxid dusný
2814 – Amoniak (čpavek) bezvodý nebo ve vodném roztoku	Oxid uhličitý
2834 21 00 – Dusičnany draslíku	Oxid uhličitý a oxid dusný
3102 – Minerální nebo chemická hnojiva dusíkatá	Oxid uhličitý a oxid dusný
3105 – Minerální nebo chemická hnojiva obsahující dva nebo tři z hnojivých prvků: dusík, fosfor a draslík; ostatní hnojiva; výrobky této kapitoly ve formě tablet nebo v podobných formách nebo v balení o celkové hmotnosti nepřesahující 10 kg – Až na: 3105 60 00 – Minerální nebo chemická hnojiva obsahující dva hnojivé prvky: fosfor a draslík	Oxid uhličitý a oxid dusný

Železo a ocel

Kód KN	Skleníkový plyn
72 – Železo a ocel Až na: 7202 – Feroslitiny 7204 – Odpad a šrot ze železa nebo oceli; přetavený odpad ze železa a oceli v ingotech	Oxid uhličitý
7301 – Štětovnice ze železa nebo oceli, též vrtané, ražené nebo vyrobené ze sestavených prvků; svařované úhelníky, tvarovky a profily ze železa nebo oceli	Oxid uhličitý
7302 – Konstrukční materiál pro stavbu železničních nebo tramvajových tratí ze železa nebo oceli: kolejnice, přídržné kolejnice a ozubnice, hrotovníky, srdcovky, přestavné tyče výměny a ostatní přejezdová zařízení, pražce (příčné pražce), kolejnicové spojky, kolejnicové stoličky, klíny kolejnicových stoliček, podkladnice (kořenové desky), kolejnicové přídržky, úložné desky výhybky, kleštiny (táhla) a jiný materiál speciálně přizpůsobený pro spojování nebo upevňování kolejnic	Oxid uhličitý
7303 00 – Tvarovky, spojky a duté profily z litiny	Oxid uhličitý
7304 – Tvarovky, spojky a duté profily, bezešvé, ze železa (jiného než litiny) nebo z oceli	Oxid uhličitý

7305 – Ostatní tvarovky a spojky (například svařované, nýťované nebo podobně uzavírané), s kruhovým příčným průřezem, s vnějším průměrem převyšujícím 406,4 mm, ze železa nebo oceli	Oxid uhličitý
7306 – Ostatní tvarovky, spojky a duté profily (například s netěsným švem nebo svařované, nýťované nebo podobně uzavírané), ze železa nebo oceli	Oxid uhličitý
7307 – Příslušenství (fitinky) pro tvarovky a spojky (například spojky, kolena, nátrubky), ze železa nebo oceli	Oxid uhličitý
7308 – Konstrukce (kromě montovaných staveb čísla 9406) a části a součásti konstrukcí (například mosty a části mostů, vrata plavebních komor a propustí, věže, příhradové sloupy, střechy, střešní rámové konstrukce, dveře a okna a jejich rámy, zárubně a prahy, okenice, sloupková zábradlí, pilíře a sloupky), ze železa nebo oceli; desky, tyče, úhelníky, tvarovky, profily, trubky a podobné výrobky ze železa nebo oceli, připravené pro použití v konstrukcích	Oxid uhličitý
7309 – Nádrže, cisterny, kádě a podobné nádoby pro jakékoliv materiály (jiné než stlačený nebo zkapalněný plyn), ze železa nebo oceli, o objemu převyšujícím 300 l, též vybavené vložkou nebo tepelnou izolací, avšak nevybavené mechanickým nebo tepelným zařízením	Oxid uhličitý

7310 – Cisterny, sudy, barely, plechovky, krabice a podobné nádoby, pro jakékoliv materiály (jiné než stlačený nebo zkapalněný plyn), ze železa nebo oceli, o objemu nepřesahujícím 300 l, též vybavené vložkou nebo tepelnou izolací, avšak nevybavené mechanickým nebo tepelným zařízením	Oxid uhličitý
7311 – Nádoby na stlačený nebo zkapalněný plyn, ze železa nebo oceli	Oxid uhličitý
7326 – Ostatní výrobky ze železa nebo oceli	Oxid uhličitý

Hliník

Kód KN	Skleníkový plyn
7601 – Netvářený (surový) hliník	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7603 – Hliníkový prášek a šupiny (vločky)	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7604 – Hliníkové tyče, pruty a profily	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7605 – Hliníkové dráty	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7606 – Hliníkové desky, plechy a pásy, o tloušťce převyšující 0,2 mm	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7607 – Hliníkové fólie (též potištěné nebo na podložce z papíru, kartónu, lepenky, plastů nebo na podobném podkladovém materiálu), o tloušťce (s výjimkou jakékoliv podložky) nepřesahující 0,2 mm	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7608 – Hliníkové tvarovky a spojky	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7609 00 00 – Hliníkové příslušenství (fitinky) pro tvarovky a spojky (například spojky, kolena a nátrubky)	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7610 – Hliníkové konstrukce (kromě montovaných staveb čísla 9406) a části a součásti konstrukcí (například mosty a části mostů, věže, příhradové sloupy, střechy, střešní rámové konstrukce, dveře a okna a jejich rámy, zárubně a prahy, sloupková zábradlí, pilíře a sloupky); hliníkové desky, tyče, profily, trubky a podobné výrobky připravené pro použití v konstrukcích	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky

7611 00 00 – Hliníkové nádrže, cisterny, kádě a podobné nádoby pro jakékoliv materiály (jiné než stlačený nebo zkapalněný plyn), o objemu převyšujícím 300 l, též vybavené vložkou nebo tepelnou izolací, avšak nevybavené mechanickým nebo tepelným zařízením	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7612 – Hliníkové sudy, barely, plechovky, krabice nebo podobné nádoby (včetně pevných nebo stlačitelných válcovitých (trubkovitých) zásobníků), pro jakékoliv materiály (jiné než stlačený nebo zkapalněný plyn), o objemu nepřesahujícím 300 l, též vybavené vložkou nebo tepelnou izolací, avšak nevybavené mechanickým nebo tepelným zařízením	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7613 00 00 – Hliníkové nádoby na stlačený nebo zkapalněný plyn	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7614 – Splétaná lanka, kabely, splétané pásy a podobné výrobky, z hliníku, elektricky neizolované	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky
7616 – Ostatní výrobky z hliníku	Oxid uhličitý a zcela fluorované uhlovodíky

PŘÍLOHA II

Země a území mimo oblast působnosti tohoto nařízení pro účely článku 2

1. 1. ODDÍL A – ZEMĚ A ÚZEMÍ MIMO OBLAST PŮSOBNOSTI TOHOTO NAŘÍZENÍ

Toto nařízení se nevztahuje na zboží pocházející z níže uvedených zemí:

- Island
- Lichtenštejnsko
- Norsko
- Švýcarsko

Toto nařízení se nevztahuje na zboží pocházející z níže uvedených území:

- Büsingen
- Helgoland
- Livigno
- Ceuta
- Melilla

2. 2. ODDÍL B – ZEMĚ A ÚZEMÍ MIMO OBLAST PŮSOBNOSTI TOHOTO NAŘÍZENÍ, POKUD JDE O DOVOZ ELEKTŘINY NA CELNÍ ÚZEMÍ UNIE

[V současné době prázdné]

PŘÍLOHA III

Metody výpočtu obsažených emisí pro účely článku 7

1. DEFINICE

Pro účely této přílohy a příloh IV a V se rozumí:

- a) „jednoduchým zbožím“ zboží vyrobené výrobním procesem, který vyžaduje výhradně vstupní materiály a paliva s nulovými obsaženými emisemi;
- b) „složitým zbožím“ zboží jiné než jednoduché zboží;
- c) „specifickými obsaženými emisemi“ emise obsažené v jedné tuně zboží vyjádřené v tunách emisí CO₂ ekv. na tunu zboží;
- d) „emisním faktorem CO₂“ vážený průměr intenzity CO₂ elektřiny vyrobené z fosilních paliv v rámci určité zeměpisné oblasti. Emisní faktor CO₂ je výsledkem vydělení údajů o emisích CO₂ elektroenergetického odvětví hrubou výrobou elektřiny založenou na fosilních palivech v příslušné zeměpisné oblasti. Vyjadřuje se v tunách CO₂ na megawatthodinu;
- e) „smlouvou o nákupu elektřiny“ smlouva, na jejímž základě se určitá osoba zavazuje k nákupu elektřiny přímo od jejího výrobce;
- f) „provozovatelem přenosové soustavy“ provozovatel ve smyslu čl. 2 bodu 35 směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944²⁶.

²⁶ Směrnice Evropského parlamentu a Rady (EU) 2019/944 ze dne 5. června 2019 o společných pravidlech pro vnitřní trh s elektřinou a o změně směrnice 2012/27/EU (Úř. věst. L 158, 14.6.2019, s. 125).

2. STANOVENÍ SKUTEČNÝCH PŘÍMÝCH SPECIFICKÝCH OBSAŽENÝCH EMISÍ U JEDNODUCHÉHO ZBOŽÍ

Při stanovení skutečných specifických obsažených emisí u jednoduchého zboží vyrobeného v daném zařízení se započítají pouze přímé emise. Pro tento účel se použije níže uvedená rovnice:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g}{AL_g}$$

Kde SEE_g jsou specifické obsažené emise vztahující se ke zboží g vyjádřené v CO₂ ekv. na tunu, $AttrEm_g$ jsou přiřazené emise vztahující se ke zboží g a AL_g je úroveň činnosti vztahující se ke zboží, což je množství zboží vyrobeného v tomto zařízení ve vykazovaném období.

„Přiřazenými emisemi“ se rozumí část přímých emisí zařízení během vykazovaného období, které jsou důsledkem výrobního procesu, jehož výsledkem je zboží g, při uplatnění systémových hranic výrobního procesu vymezených prováděcími akty přijatými podle čl. 7 odst. 6. Přiřazené emise se vypočítají pomocí níže uvedené rovnice:

$$AttrEm_g = DirEm$$

Kde $DirEm$ jsou přímé emise vznikající při výrobním procesu, vyjádřené v tunách CO₂ ekv., v rámci systémových hranic uvedených v prováděcím aktu přijatém podle čl. 7 odst. 6.

3. STANOVENÍ SKUTEČNÝCH PŘÍMÝCH OBSAŽENÝCH EMISÍ U SLOŽENÉHO ZBOŽÍ

Při stanovení skutečných specifických obsažených emisí u složeného zboží vyrobeného v daném zařízení se započítají pouze přímé emise. V tomto případě se použije níže uvedená rovnice:

$$SEE_g = \frac{AttrEm_g + EE_{ImpMat}}{AL_g}$$

Kde $AttrEm_g$ jsou přiřazené emise vztahující se ke zboží g , AL_g úroveň činnosti vztahující se k tomuto zboží, což je množství zboží vyrobeného v tomto zařízení ve vykazovaném období, a EE_{ImpMat} jsou obsažené emise vztahující se ke vstupním materiálům (prekurzorům) spotřebovaným při výrobním procesu. Zohlednit je třeba pouze vstupní materiály, které jsou relevantní pro hranice systému výrobního procesu, jak je stanoveno v prováděcím aktu přijatém podle čl. 7 odst. 6.

Příslušné EE_{ImpMat} se vypočítají takto:

$$EE_{ImpMat} = \sum_{i=1}^n M_i \cdot SEE_i$$

Kde M_i je hmotnost vstupního materiálu i použitého při výrobním procesu a SEE_i jsou specifické obsažené emise vztahující se ke vstupnímu materiálu i . Pro SEE_i použije provozovatel zařízení hodnotu skutečných přímých obsažených emisí vznikajících v zařízení, v němž byl vstupní materiál vyroben, za předpokladu, že údaje týkající se tohoto zařízení lze odpovídajícím způsobem změřit.

4. STANOVENÍ STANDARDNÍCH HODNOT PODLE ČL. 7 Odst. 2 a 3

Pro účely stanovení standardních hodnot se ke stanovení obsažených emisí použijí pouze skutečné hodnoty. Nejsou-li k dispozici skutečné údaje, lze použít hodnoty uvedené v literatuře. Předtím než Komise shromáždí údaje potřebné ke stanovení příslušných standardních hodnot pro každý jednotlivý druh zboží uvedený v příloze I, zveřejní pokyny ohledně toho, jak provést korekci s ohledem na odpadní plyny nebo skleníkové plyny použité jako vstup do procesu. Standardní hodnoty se stanoví na základě nejlepších dostupných údajů. Pravidelně se revidují prostřednictvím prováděcích aktů přijatých v souladu s čl. 7 odst. 6 na základě nejaktuálnějších a nejspolehlivějších informací, včetně informací poskytnutých třetí zemí nebo skupinou třetích zemí.

4.1. Standardní hodnoty podle čl. 7 odst. 2

Pokud není schválený deklarant pro CBAM schopen odpovídajícím způsobem stanovit skutečné emise, použijí se standardní hodnoty. Tyto hodnoty se určí na základě průměrné emisní intenzity jednotlivých zemí vývozu a ve vztahu ke každému jednotlivému zboží uvedenému v příloze I kromě elektřiny, zvýšené o proporčně stanovenou přírážku. Tato přírážka se určí v prováděcích aktech přijatých podle čl. 7 odst. 6 tohoto nařízení a stanoví se na vhodné úrovni s cílem zajistit ekologickou vyváženost mechanismu, a to na základě nejaktuálnějších a nejspolehlivějších informací, včetně informací shromážděných v průběhu přechodného období.

Nelze-li u určitého druhu zboží použít spolehlivé údaje vztahující se k zemi vývozu, budou standardní hodnoty vycházet z průměrné intenzity emisí vztahující se k X % zařízení v systému EU ETS, která u daného druhu zboží dosahují nejhorších výsledků. Hodnota X se určí v prováděcích aktech přijatých podle čl. 7 odst. 6 tohoto nařízení a stanoví se na vhodné úrovni s cílem zajistit ekologickou vyváženost mechanismu, a to na základě nejnovějších a nejspolehlivějších informací, včetně informací shromážděných v průběhu přechodného období.

4.2. Standardní hodnoty pro dováženou elektřinu podle čl. 7 odst. 3

Standardní hodnoty pro dováženou elektřinu se stanoví pro třetí zemi, skupinu třetích zemí nebo region ve třetí zemi buď na základě specifických standardních hodnot v souladu s bodem 4.2.1, nebo nejsou-li tyto hodnoty k dispozici, na základě alternativních standardních hodnot v souladu s bodem 4.2.2.

Pokud se elektřina vyrábí ve třetí zemi, skupině třetích zemí nebo v regionu ve třetí zemi a je přepravována přes třetí země, skupiny třetích zemí nebo regiony ve třetí zemi nebo členské státy za účelem dovozu do Unie, použijí se standardní hodnoty dané třetí země, skupiny zemí nebo regionu ve třetí zemi, v níž se elektřina vyrábí.

4.2.1. Standardní hodnoty specifické pro třetí zemi, skupinu třetích zemí nebo region ve třetí zemi

Specifické standardní hodnoty se stanoví jako emisní faktor CO₂ platný ve třetí zemi, skupině třetích zemí nebo v regionu ve třetí zemi, a to na základě nejlepších údajů, které má Komise k dispozici.

4.2.2. *Alternativní standardní hodnoty*

Pokud není pro třetí zemi, skupinu třetích zemí nebo region ve třetí zemi specifická standardní hodnota k dispozici, stanoví se alternativní standardní hodnota pro elektřinu na úrovni emisního faktoru CO₂ platného v EU.

Pokud lze na základě spolehlivých údajů prokázat, že emisní faktor CO₂ ve třetí zemi, skupině třetích zemí nebo v regionu ve třetí zemi je nižší než specifická standardní hodnota stanovená Komisí nebo nižší než emisní faktor CO₂ v EU, stanoví se pro tuto zemi, skupinu zemí nebo region ve třetí zemi alternativní standardní hodnota založená na tomto emisním faktoru CO₂.

5. PODMÍNKY PRO POUŽITÍ SKUTEČNÝCH OBSAŽENÝCH EMISÍ U DOVÁŽENÉ ELEKTŘINY

Schválený deklarant pro CBAM může k výpočtu podle čl. 7 odst. 3 místo standardních hodnot použít skutečné obsažené emise, pokud jsou splněna níže uvedená kumulativní kritéria:

- a) na množství elektřiny, pro které se požaduje použití skutečných obsažených emisí, se vztahuje smlouva o nákupu elektřiny mezi schváleným deklarantem pro CBAM a výrobcem elektřiny nacházejícím se ve třetí zemi;
- b) zařízení vyrábějící elektřinu je buď přímo připojeno k přenosové soustavě EU, nebo lze prokázat, že v době vývozu nedošlo v žádném místě sítě mezi zařízením a přenosovou soustavou EU k jejímu fyzickému přetížení;
- bb) zařízení vyrábějící elektřinu nevypouští více než 550 gramů CO₂ pocházejících z fosilních paliv na kilowatthodinu elektřiny;

- c) do přidělené propojovací kapacity bylo všemi odpovědnými provozovateli přenosových soustav v zemi původu, zemi určení a případně v každé třetí tranzitní zemi pevně nominováno množství elektřiny, ve vztahu k němuž se žádá použití skutečných obsažených emisí, a tato nominovaná kapacita a výroba elektřiny zařízením se vztahují ke stejnému časovému období, které nesmí být delší než jedna hodina;
- d) splnění výše uvedených kritérií ověří akreditovaný ověřovatel. Ověřovatel obdrží alespoň jednou měsíčně průběžné zprávy dokládající, jak jsou výše uvedená kritéria plněna.

**6. ÚPRAVA STANDARDNÍCH HODNOT UVEDENÝCH V ČL. 7 Odst. 2 S OHLEDEM
NA CHARAKTERISTIKY SPECIFICKÉ PRO DANÝ REGION**

Standardní hodnoty lze upravit ve vztahu k jednotlivým oblastem, regionům či zemím, které se vyznačují specifickými charakteristikami, pokud jde o objektivní emisní faktory. Pokud jsou k dispozici údaje zohledňující tyto specifické místní charakteristiky a lze stanovit přesnější standardní hodnoty, lze použít tyto hodnoty.

Pokud jsou deklaranti zboží pocházejícího ze třetí země, skupiny třetích zemí nebo regionu ve třetí zemi schopni na základě spolehlivých údajů prokázat, že alternativní úpravy standardních hodnot specifických pro daný region odpovídají hodnotám nižším, než jsou standardní hodnoty stanovené Komisí, lze použít tyto upravené hodnoty.

PŘÍLOHA IV

Požadavky na evidenci údajů použitých k výpočtu obsažených emisí pro účely čl. 7 odst. 4

1. MINIMÁLNÍ ÚDAJE, KTERÉ JE SCHVÁLENÝ DEKLARANT PRO CBAM POVINEN UCHOVÁVAT OHLEDNĚ DOVÁŽENÉHO ZBOŽÍ:

1. Údaje identifikující schváleného deklaranta pro CBAM:

- a) jméno či název;
- b) číslo účtu CBAM;

2. Údaje o dováženém zboží:

- a) druh a množství každého jednotlivého druhu zboží;
- b) země původu;
- c) skutečné emise nebo standardní hodnoty.

2. MINIMÁLNÍ ÚDAJE, KTERÉ JE SCHVÁLENÝ DEKLARANT PRO CBAM POVINEN UCHOVÁVAT OHLEDNĚ OBSAŽENÝCH EMISÍ U DOVÁŽENÉHO ZBOŽÍ, KTERÉ SE STANOVÍ NA ZÁKLADĚ SKUTEČNÝCH EMISÍ:

Ohledně každého jednotlivého druhu zboží, u něhož se obsažené emise stanoví na základě skutečných emisí, je třeba uchovávat další níže uvedené údaje:

- a) identifikaci zařízení, kde bylo zboží vyrobeno;
- b) kontaktní údaje provozovatele zařízení, kde bylo zboží vyrobeno;
- c) ověřovací zprávu stanovenou v příloze V;
- d) specifické obsažené emise vztahující se ke zboží.

PŘÍLOHA V

Zásady ověřování a obsah ověřovacích zpráv pro účely článku 8

1. ZÁSADY OVĚŘOVÁNÍ

Uplatní se tyto zásady:

- a) ověřovatelé k provádění ověřování přistupují s profesní skepsí;
- b) celkové obsažené emise, které mají být vykázány v prohlášení CBAM, se považují za ověřené pouze tehdy, pokud ověřovatel s přiměřenou jistotou shledá, že ověřovací zpráva neobsahuje závažné nesprávnosti a porušení pravidel výpočtu obsažených emisí podle přílohy III;
- c) ověřovatel je povinen provádět inspekční prohlídky zařízení, ledaže jsou splněna zvláštní kritéria pro upuštění od prohlídky zařízení;
- d) při rozhodování, zda jsou nesprávnosti nebo porušení pravidel závažné, použije ověřovatel prahové hodnoty stanovené v prováděcích aktech přijatých v souladu s článkem 8.
U parametrů, pro které nejsou tyto prahové hodnoty stanoveny, uplatní ověřovatel odborný úsudek ohledně toho, zda je třeba nesprávnosti či porušení, ať již jednotlivě, nebo v kombinaci s jinými nesprávnostmi a porušeními, považovat s ohledem na jejich rozsah a povahu za závažné.

2. OBSAH OVĚŘOVACÍ ZPRÁVY

Ověřovatel vypracuje ověřovací zprávu, v níž jsou stanoveny obsažené emise týkající se zboží a upřesněny všechny otázky relevantní pro vykonávanou práci a která obsahuje alespoň tyto informace:

- a) identifikaci zařízení, kde bylo zboží vyrobeno;
- b) kontaktní údaje provozovatele zařízení, kde bylo zboží vyrobeno;

- c) příslušné vykazované období;
- d) jméno a kontaktní údaje ověřovatele;
- e) akreditační číslo ověřovatele a název akreditačního orgánu;
- f) případně datum návštěv zařízení nebo důvody neprovedení návštěvy zařízení;
- g) množství každého jednotlivého druhu deklarovaného zboží vyrobeného ve vykazovaném období;
- h) kvantifikaci přímých emisí zařízení během vykazovaného období;
- i) popis způsobu, jakým jsou emise ze zařízení přiřazovány k různým druhům zboží;
- j) kvantitativní informace o zboží, emisích a energetických tocích, které s uvedeným zbožím nesouvisejí;
- k) v případě složeného zboží:
 - i. množství každého použitého vstupního materiálu (prekurzorů);
 - ii. specifické obsažené emise související s každým použitým vstupním materiálem (prekurzory);
 - iii. jsou-li použity skutečné emise, identifikace zařízení, kde byl vstupní materiál (prekurzor) vyroben, a skutečné emise z výroby daného materiálu.

- l) prohlášení ověřovatele potvrzující, že ověřovatel s přiměřenou jistotou shledal, že zpráva neobsahuje žádné závažné nesprávnosti a závažná porušení pravidel výpočtu uvedených v příloze III;
 - m) informace o zjištěných a opravených významných nesprávnostech;
 - n) informace o závažných porušeních pravidel výpočtu stanovených v příloze III, která byla zjištěna a opravena.
-